

RESSO

DE CAMPOS

REVISTA MENSUAL

Any 7, Núm. 58 • Març 94 • 220 Ptes. (I.V.A. Inclòs)

**Quin turisme
necessitam
per a Campos ?**

- ***Entrevista a Biel "Estrella" - es retira -***
- ***Totes les confraries de Campos***
- ***Els pressuposts del '94***
- ***Entrevista a Maria Pilar Prohens
- Professora a Estrasburg -***
- ***Especial Atletisme temporada d'hivern***

MAJOR
VIATGES *Tours*

TOT UN MÓN PER VIATJAR

Tel. 58.24.00

Fax: 58.11.60

Carrer Major, 8

07200 FELANITX

**Ara, canviar a més
li costarà menys.**

Gesa

Informi's:
(cridada gratuïta)

900-220.220

a 220V

TOT SÓN AVANTATGES

Sumari

Diuen que...	4
Vos recomanem...	5
Campos inclòs a la zona 5B	6
Cartes dels lectors	7
Ni teva, ni meva.	9
Entrevista a Pilar Prohens	10
Setmana Santa	12
Remors de silenci	13
Els pressuposts pel 1994	14
Campos d'un temps.	16
Curs de cuina a Can Tàpera	16
Can Pere Ignasi	17
Fent una volta per la vila	18
Els 20 anys del G.O.B.	20
Medi ambient.	21
Col.laboració	21
Notes d'Església	22
Coca amb verdura i formatge	23
Notícies de Partit	24
Pel seu nom els coneixereu	25
La creu: un no al sofriment	26
Col.laboració	27
Notícies breus	28
Sota el Sol i la Lluna	30
Temps de joc	31
Bàsquet	32
Fora de banda	32
Atletisme	33
Pesca	35
Trot	35

Quin turisme necessitam per a Campos ?

a notícia explosiva de que hi ha projectes d'urbanitzar un tros de Ses Covetes, just davora de la Zona Especial D'ES TRENC, fa renéixer la problemàtica que hem tengut sempre a Campos sobre l'ús del sòl per a urbanitzar i sobre el desenvolupament turístic i, en definitiva, econòmic del nostre poble.

Que a un lloc de Mallorca, costaner, una empresa estrangera, segons sembla, vulgui construir 30, 40 o els que siguin xalets, pisos, adosats o vivendes no espanta ningú ni deixa ningú sorprès.

Que això es permeti tranquil·lament, i fins i tot es vegi bé, ens deixa esglaiats una vegada més sobre la capacitat de reacció del poble i també de les autoritats. Enmig de plans de reducció de l'oferta, de POOTs, de Normes Subsidiàries, de plans de desenvolupament econòmic equilibrat amb el medi ambient, en fi, enmig de la celebració de 20 anys del GOB, no hi cap avui parlar, un cop més de «fer hotels» i «fer venir turistes» sense més.

Els nostres hotelers mallorquins se'n van cap a altres indrets (Sto. Domingo, Cuba, Bali, etc). Els nostres grans empresaris posen la seva mirada en uns negocis cada cop més selectes i més acurats amb el medi ambient. Els Bancs i les Caixes saben de la ruïna immobiliària i de les grans suspensions de pagament.

Tot això ens hauria de fer reaccionar d'una vegada, no en contra de res, sinó a favor de l'equilibri i de la protecció absoluta de la perla més preuada del nostre Municipi: Es Trenc-Es Salobrar-Ses Covetes (i fins i tot podríem afegir Sa Ràpita). Aquests tresors naturals poden ser aprofitats (ens negam a «explotar», només exploten les bombes) pel bé comú del nostre poble i per les economies domèstiques dels campaners.

El que succeirà -si es produeix com pareix la horrorosa urbanització- és que haurem perdut uns cents de metres més i un paratge inigualable, irrepetible. A més, afegiu-hi els mals propis: renous, brutor, deixalles, manca d'aigua (i què pasará amb l'aigua a Mallorca?), manca de clavegueram, insuficiència dels serveis públics, necessitat de carreteres més amples, etc.

No és apocalíptic dir això, és aprendre de les caigudes del veïnat, gratuïtament, i avançar els problemes reals d'unes obres com les projectades.

Els campaners no ho hauríem de perdre de vista: necessitam i volem turisme però no a qualsevol preu ni de qualsevol manera.

**COMPRI PRODUCTES
ETIQUETATS
EN CATALÀ**

— El Rector no va anar a veure la ex-presidenta del Burundi.

— Pels carrers de Campos fa por anar-hi el vespre: et regiren de qualsevol manera i com que no hi ha llum...

— Preniu llum de Na Pintora.

— Ara per Pasqua n'hi ha molts que fan llum a les processons.

— Enguany hi haurà un esclafit: ja en tenim una altra, de Confraria.

— I qui és confrare que prengui candela!

— Molts de ciutadans importants varen venir a veure cantar els franciscanets.

— Fins i tot en Ramon Aguiló hi va venir.

— No sabem si el Batlle el va saludar.

— Sabem que no du els al.lots a escola a Sant Francesc.

— I ell, on va anar a escola?

— Devers Son Durf hi ha molts de crits i renou. I moltes firmes.

— En Lluísó n'ha dites quatre de ben dites i ben rabent que pot estar.

— Tanmateix en Pep farà allò que voldrà, ... si li deixen.

— A Sa Ràpita hi torna haver síquies.

— Ara, aigua corrent, no ho sabem que n'hi hagi, treta la de la mar.

— I a Ses Covetes, en duran, d'aigua, els alemanys o n'hi haurem de dur de Son Rosselló.

— A Sa Colònia ja en beven... ara a Campos si no plou no sé que farem.

— Per això tenim el de Ciutat que saben de que van.

— I ens duran aigua amb vaixells. Fins ara la duïen amb camions, ara en podrien dur amb tren (que també és seu) o amb avió.

— De l'Institut no n'hem sentit

parlar pus, ni gall ni gallina.

— El corral no va gaire remogut.

— O no deu ser hora d'aixecar-se.

— Enguany, si no fan l'esclafit, ja no el faran mai: tenim més de 550 milions de pressupost.

— I de deutes? que en tenim de deutes?

— El recaptador tendrà molta feina: cent milions de contribució, només de la urbana, a un tant per cent, ja em direu.

— I diuen que no hi ha doblers...

— Han vengut ets inspectors d'hisenda (de Madrid) per Campos. Ells ho sabran si n'hi ha de doblers.

— A Campos també posen multes a balquena, però sobre tot a gent fora de Campos.

— Tanmateix, en cobrareu cap d'aquestes multes posades al Butlletí?

— No convé empipar més d'allò que ho feim.

— Hi podria haver verdanc arreu arreu.

— A la Sala els obrers són amos i els escriptors senyors: el Batlle els vol fer creure, que cobraran més paga que als altres ajuntaments.

— I ells no protesten, no.

— Ves quin remei.

— Anar a Ses Covetes és per posar-se a plorar.

— En un parell d'anys, els joves ho han vist, s'ha fet una destrossa.

— Ho han fet com a d'amagat. Tenen Vergonya?

— Els nous contenidors comencen a fer olor, aviat faran pudor.

— En Nardi és mort...

— En Nardi no és mort...

— Qui juga amb foc es crema.

— Qui diu la veritat perd els amics.

— Gent de la vila troba que en Xesc va acabar bé.

— Tendrem una plaça on no volen anar a fer plaça.

— Tendrem poliesportiu cobert.

— ...I les aigües quant?

— ...I doblers per utilitzar-los?

— Ses Covetes serà un barri alemany.

— Call Vermell Ràdio renaixerà a l'Abril.

— S'acosten les europees i surten noves publicacions: Partit Popular-

Diuen que...

Unió Campanera. Notícies a La Sala.

— Tornarà a sortir Sa Revista?

— Ho sabrem abans de les europees.

— O han fet un canvi de fultletó informatiu?

— La gent comença a perdre la por al poder i el critiquen.

— Ja no som nosaltres totsols.

— El batle de Campos és un expert en demagògia. Sempre vol explicar què és als altres membres del consistori.

— Ningú no s'ha cregut que el conveni entre el Govern i Telefònica per a abaratar els cost de la instal.lació dels telèfons a foravila fos un èxit de l'Ajuntament de Campos.

— Afortunadament la gent d'avui és més espavilada. Encara que no convengui a segons qui.

— Quan no hi ha mèrits se n'han d'inventar. Però la gent no és beneïta.

— Ja hi comença a haver ambient pre-electoral.

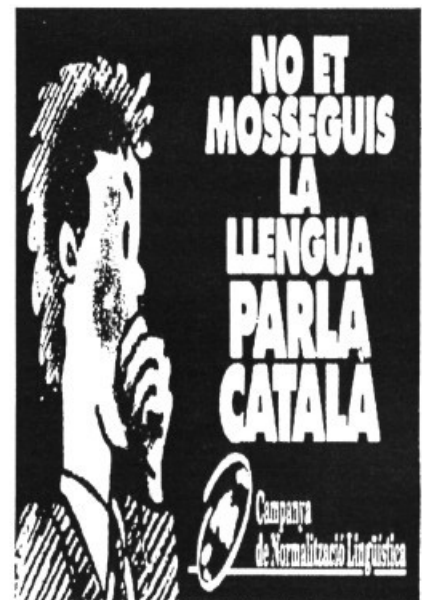
— Dels xiringuitos se'n parla poc en públic, en privat les reunions són constants.

— Ses Salines és un municipi «murològic»; fan tancar els solars a una altària d'un metre setanta, es veuran moltes parets i pocs arbres, ¿tot això per què Sr. Batlle?

— Ja s'acosta la primavera.

— Més d'un/a ja està histèric/a abans que arribi.

— Tranquils companys, no hi ha mal que duri cent anys.

Vos recomanem

5

- Veure la pel·lícula *El piano*, de la directora Jane Campion i protagonitzada per Holly Hunter, Harvey Keitel i Sam Neill.

- Comprar la B.S.O. de la pel·lícula *El Piano*, composta per Michael Nyman. I molt millor si la compreu en so digital.

- Si compreu peix, compreu-lo fresc o estau alerta a allò que vos venen.

- I recordau, sempre millor per la cuina i tot, oli d'oliva de Sòller.

- Estar amb el que feis quan emprau/tudau aigua potable. Com veis per tot se'n parla de l'aigua, i deien dels ecologistes.

- Posar esment quan aneu per devers Palma amb cotxe.

- Resar una Avemaria perquè el Mallorca pugi ...i no davalli.

- Fer una volteta pel poble de tant en tant i poc a poc.

- Aturar-vos al Casal de Sa Creu i recordar la fesomia perduda.

- Anar alerta amb els esquitxos de pintura dins l'Església.

- Demanar a qui ho sap com de magnífic va estar el Batlle amb Na L. Ndaye, quan va venir a Campos.

- No afegir ni mitja tassa de brou quan ja està bé.

- No posar massa fetge ni trobar ossos al lleu.

- Anar bé per la vorera quan anau amb bicicleta per les carreteres.

- Enganyar el cos, i no fer sempre el que us demana.

- Deixar-vos créixer el bigot «a lo Aznar», comencen a estar de moda.

- La pel·lícula *En el nombre del padre*. Encara que si anau al Principat podreu veure-la en català; aquí el doblatge no arriba.

- *Els homes i les dones* de Françoise Giraud i Bernard Henri-Levi. Ed la Campana.

- No mirar la TV per inèrcia.

- Agafar el bou per les banyes: Bon Humor

- Comprar a la vila.

- Pensar-hi dues vegades abans de comprar segons quin/s diari/s.

- No barallar-vos, ni amenaçar en el més pur estil mafiós.

- Anar a Can Xim a tastar els nous entrepans «súper» de tres llesques i els vinets i vermutets acompanyats d'una picadeta de franc (estil peninsular).

- Tirar els fems dins bosses ben tancades; s'evitaran problemes d'olor.

- *Mapa de desig* de Damià Pons publicat per la Impremta Adrover al 1977. Torna a estar a la venda a una llibreria de Ciutat, i a molt bon preu.

- Analitzar bé la campanya electoral que ens caurà a sobre d'aquí a no res.

- No mirar tant la televisió i llegir més.

- Descobrir o redescobrir en Jaume Vidal Alcover. És fantàstic.

- Els darrers discos de bandes sonores que s'han publicat: Peter's Friends, Philadelphia, Aladdin, Los Tres Mosqueteros, Short Cuts, ... marxen moltíssim.

- No dir blat fins que estigui dins el sac, i ben fermat.

- Tenir molt d'esment a aquesta nova veu de la cançó: Lídia Pujol. La interpretació que fa de les «Cançons de Ghetto» ha fascinat fins i tot a Lluís Llach.

- No perdre el fil de la polèmica que enrevolta l'escriptor Quim Monzó, i adquirir el seu darrer llibre «*El perquè de tot plegat*» (Q. Crema).

- El darrer premi Sant Jordi de novel·la: «*La salvatge*» d'Isabel-Clara Simó (Ed. Columna). Fa un mes que ha sortit i ja han tret una segona edició.

- El C.D. de Lax'N'Busto «*Qui ets tu?*».

- El film «*Mucho ruido y pocas nueces*» («*Molt soroll per res*» en la versió catalana) de Kenneth Branagh, amb Michael Keaton i Keanu Reeves de protagonistes.

- Anar alerta a dia 3 d'abril, perquè canvien l'hora. Les vuit seran les set. Així que, compte amb l'hora de s'Enquintero, i amb la dels partits de futbol.

- Per Sant Jordi (dia del llibre): 23 d'abril, comprar llibres d'escriptors mallorquins.

- «*Lluna Creixent sobre el Tàmesi*», de Gabriel Janer Manila. «*Imatge del Paradís*», de Guillem Frontera. «*El Darrer Blau*», de Carme Riera. «*Ofici de Sords*», de Damià Huguet; i el darrer poemari del felanitxer Miquel Bauçà, que a hores d'ara encara no té títol definitiu.

- La lectura atenta de les estadístiques que adesiara ofereix el Govern Balear: la darrera indica que una de cada sis botigues d'aquestes Illes tanca, o dona quebra.

- Per les festes de Pasqua un bon xampany: «*Roger de Flor*», elaborat a les caves de Cervelló (Alt Llobregat). A la vila en venen.

- Els magnífics suplementes que entrega

el diari AVUI amb l'edició dels diumenges.

- «*Un tomb per la vida*», el programa dirigit i presentat per Joaquim M. Puyal cada dimarts a les 9:15 per TV3.

- Fer una volta per Ses Covetes abans que es convertesqui en un eixam de casetes *made in Germany*: i els mallorquins a porgar fum.

- Menjar una amanida de blat de moro, alvocat i endívies amb roquefort. Tastar-ho no costa gaire.

- Si plou d'hora, ara que ha passat Sant Josep, anar a cercar caragols.

- Fer la caragolada el dia de Sant Marc (25 d'abril): si ho feis així no tendreu mal de panxa tot l'any.

- Treure el caragols de la closca abans d'engolir-los i no pensar lo molt que s'assemblen als llimacs

- No perdre el fil dels pactes que per a les properes eleccions al Parlament Europeu (12 de Juny) faran -quasi ja és definitiu- Unió del Poble Valencià, Convergència i Unió, i els Nacionalistes de Mallorca (PSM).

- Als qui per Setmana Santa no anareu a Sardenya, apuntar-se al viatge programat pel mes de maig a Còrsega. (Consultau agències de viatge)

- Dur les ungles ben curtetes si teniu cucs (també val pels que tenen morenes)

- Ara que ve la calor, baratar-vos la roba d'abaix i els calcetins almanco un cop a la setmana

- Encara que sigui per curiositat, veure qualche film de Tele 5 dels que ara ofereixen doblats al català (pel sistema Dual). Si en sortiu decebuts, que no vos vengui de nou. Però la idea ens sembla bona.

- Beure un tassó de cafè, o de xocolata, amb aquest nou envàs que, al girar-lo cap-baix-cul-alt s'encalenteix. (És de la marca Torras)

- No parlar amb la boca plena si no voleu omplir de miques els que teniu davant vostre.

- Una bossa de patates fregides de la marca Barça. Tenen el mateix preu que les altres, però als del Reial Madrid no els agraden.

- El recital que, si no hi ha res de nou, farà Paco Ibañez el mes que ve a Palma.

- Per aconseguir una bona liquiditat, beure un tassó d'oli de ricino

- Començar-vos a preparar per a un possible referendum (a nivell local) sobre la conveniència o no de que el Campos de futbol pugi a Tercera Divisió. Perquè campió de lligahi farà, llevat d'una trevalada molt grossa.

- Escriure els folis per les dues cares, s'estalvia just la meitat de paper.

- Fer encarabassat de bessons de faves tendres i ja em tornareu la contesta.

Campos inclòs en la zona d'objectiu 5-B (II)

Seguint amb aquesta sèrie d'articles, sobre la inclusió de Campos en la zona d'objectiu 5-B, anem a comentar quines han estat les actuacions dutes a terme per l'anterior programa operatiu 5-B anomenat FONER. Amb això pretenem, veure les actuacions realitzades i sobre elles estudiar les futures intervencions en la zona 5-B.

El programa operatiu FONER, durant els seus anys de vigència -és a dir el 1991, 1992 i 1993-, tenia un pressupost que s'acostava als 5.000 milions de pessetes.

El **Subprograma 1**, titulat «Millora de les estructures-Diversificació del Sector Agrari», tenia un cost total de 1.623 milions de pessetes amb una aportació comunitària de 552 milions. En aquest apartat les actuacions més destacades foren: millora de la qualitat alimentària, reconversió de cítrics, associacionisme agrari, sanejament i millora de la cabanya ramadera i l'aturada anticipada de la producció agrària.

El **Subprograma 2** tenia per títol: «Conservació i Aprofitament del Medi Natural» i el seu pressupost era de 1.074 milions, amb una aportació comunitària de 483 milions. Les actuacions més importants d'aquest apartat han estat: millora forestal, lluita contra l'erosió, convenis forestals i millora cinegètica.

El **Subprograma 3** tenia un pressupost de 2.099 milions de pessetes i obeïa al títol de: «Diversificació de l'Activitat Econòmica- Millora de les Infraestructures». En aquest capítol podem destacar: suport al turisme rural i a l'artesania, millora dels camins rurals, electrificació rural i transferència tecnològica, sempre dins el marc del

turisme rural. L'aportació de la CEE fou de 884 milions.

El **Subprograma 4** s'encarregava de la «Valoració dels Recursos Humans», amb un cost total de 459 milions, dels quals 296 eren d'aportació comunitària. En aquest apartat es varen donar cursos especialitzats per a joves, destinats a formar-los en noves tècniques, complementàries a l'exploatació agrària.

Una vegada repassada l'actuació de l'anterior programa FONER no és descabellat esperar, que el proper programa, que abarcarà el període 1994-1999, tenguí una actuació similar. Pel que nosaltres sabem, tendria cabuda, a més a més, el món de la petita i mitjana empresa, industrial i artesanal. Es pensa potenciar aquestes petites empreses, tant amb subvencions a fons perdut com amb interessos subvencionats pels préstecs que necessitin.

Recordam als nostres lectors que estava previst que, el 17 de Març, s'entregàs el Projecte del Programa Operatiu FONER 2 a la Secretaria General d'Estructures Agràries del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació (M.A.P.A.). El 24 d'Abril pot ésser aprovat per la Comissió de la Unió Europea i, seguidament, començaria a aplicar-se a les zones d'actuació.

En el proper número de RESSÒ xerrarem del programa LEADER, que és una Iniciativa Comunitària de Desenvolupament Rural, a zones de l'objectiu 1 i 5-B.

Al passat número de RESSÒ explicàvem quins eren els 5 objectius que contemplava la reforma estructural

de la CEE, establerta al 1988 i que han tingut vigència fins a finals de 1993.

Darrerament aquests 5 objectius han sofert una petita reestructuració pel període 1994-1999. Els objectius 3 i 4 s'han fusionat en un sol objectiu, passant a ser l'objectiu 3, que ara es defineix així:

Objectiu 3: «Combatre l'atur de llarga durada, facilitar la inserció professional dels joves menors de 25 anys i de les persones exposades a l'exclusió del mercat laboral». És un objectiu horitzontal, és a dir, que actua en qualsevol zona del territori de la Unió Europea.

Objectiu 4: Es crea un nou objectiu, el número 4, que ara es defineix així: «Facilitar l'adaptació dels treballadors a les mutacions industrials i l'evolució dels sistemes de producció». És, també, un objectiu horitzontal i cobreix les noves atribucions del F.S.E. (Fons Social Europeu) acordades al Tractat de Maastricht.

Francesc Blasco.

Gerent Programa LEADER
Serra de Tramuntana

**AORQUER
ELECTRONICA**

Tècnic especialista en telecomunicacions

Reparació i Muntatge:

Parabòliques • Alarmes

T.V. Vídeo • Antenes • Hi-Fi

Aigua, 17 • Tel. 65.26.86 • 07630 CAMPOS

ELECTRO

**TRONICA
C.B.**

**Tècnics especialistes en electricitat
i electrònica. Instal·ladors autoritzats.
Reparacions, Muntatges, Instal·lacions
elèctriques en general.**

Aigua, 17 • Tel. 65.26.86 • 07630 CAMPOS

Cartes dels lectors

Estimats amics de la Revista Ressor:

Davant els successos passats al nostre poble en relació al BAR MANGO, no puc menys que expressar, com a particular, algunes consideracions.

En primer lloc rebuig i vergonya, rebuig per la violenta agressió a un campaner que sovint es preocupa per les coses del nostre poble, cosa que molts de nosaltres no ens podem alabar de fer massa sovint, i vergonya per veure com la major part dels campaners hem amagat el cap davall l'ala i davant una agressió a un campaner per part d'un individu que res a veure té amb Campos llevat que ha muntat un dubtós negoci possiblement pensat pel seu lucre o pel lucre d'altres. Més vergonya encara quan qualcun, que per fer mèrits, ha dit «doncs no s'hi hagués ficat».

Dit això, l'altra consideració que voldria fer és que pens que ja està bé que les nostres AUTORITATS obrin un EXPEDIENT INFORMATIU (si és que no estaven informats), però també estarà bé que una vegada ben informats contestin públicament alguns dubtes

que hem de suposar molta de gent es fa:

Podria dir-nos, Sr. Batle, si quan vostè i jo érem Tinents Batle, el Sr. Piris va presentar un Projecte per fer un Restaurant amb piscina i parc de jocs infantils, per la realització del qual era necessari la declaració d'INTERÈS SOCIAL.

Podria dir-nos, Sr. Batle, si ja s'ha informat de si tenien el corresponent permís municipal d'obres pel total del projecte o per una petita part?

Podria dir-nos, Sr. Batle, si ja s'ha informat. Tenien el corresponent permís municipal d'inici d'activitat?

Si és així, Sr. Batle, si ja s'ha informat. Per quina activitat?

O és que va donar el permís d'obertura molt abans d'acabar el projecte?

Aclareixi, Sr. Batle, si ja s'ha informat, sobre quina és la situació i la gent del poble potser tindrà forma de prendre coneixements dels fets.

Ja sé que la millor cosa que es pot fer si no volen parlar més de qualque cosa és formar un EXPEDIENT INFORMATIU que mai s'acaba i amb

el qual serveix d'excusa per quedar bé, i fer creure que el que es pretén és no incórrer amb una injustícia. Però és que de moment ja n'hem vista una d'injustícia, un campaner, encara que potser no dels vostres amics, ha rebut i segons siguin les informacions haurà estat ben injust, de la qual cosa vull pensar que no us alegreu.

Jo vull confessar una cosa, essent Regidor anava tan de bona fe per la vida que, en públic, quan tothom ja deia que allà on està el MANGO s'hi posaria un bordell, jo defensava que el que s'havia de posar era un Restaurant amb diferents serveis que era el projecte que s'havia presentat. I vostè, Sr. Batle, no ho havia sentit?

En aquests moments me n'adon de quantes coses vaig poder suportar estant a l'Ajuntament, per la manca de veritat en les informacions que ens donaven oficialment compa-rades amb les que arribaven al carrer i amb les que s'havien tractat amb els afectats.

Atentament
Antoni Ballester.

Taller i Servei de Pneumàtics

M. BORDOY

**Venda i Reparació de Pneumàtics
Equilibrat Electrònic
Servei de Reparació Vulcanitzats**

Carrer Victòria, 57 (Cantonada Carrer Felanitx)
Tel. 65.21.93 • CAMPOS

SA CIMENTERA, S. A.

**MATERIALS PER A LA
CONSTRUCCIÓ**

**FABRICACIÓ PRÒPIA
DE CIMENT NATURAL**

Carrer Cimentera, 38 • Tels. 65.02.54 • 65.08.73
07630 CAMPOS (Mallorca)

A CAMPOS MOBLES SALAS

Miquel Vidal
Mobles de Cuina

Nord - Roure - Teka i Fòrmica

Tota classe de mobles, embotrats i a mida
(Pressuposts gratuïts) • DESCOMPTES

Bisbe Tallades, 11 • Tel. 65.07.58 • CAMPOS

Clínica Dental i Estètica Infantil i Adults

Dr. Miquel Bennassar i Obrador

Metge Estomatòleg, Tractaments infantils,
Ortodòncia i estètica dental, Emblanquiments,
Prevenió de càries, Pròtesis i
Prevenió de malalties de les Genives.

IMECO • ASISA • PREVIASA • SANITAS • NOVOMEDIC

Cosme Mª Oliver, 14 (Carrer des vi)
Tel. 65.21.14 (Horabaixes) CAMPOS

En relació als ciclistes de les rondes

Sr. Director:

Em dirigeixo a vostè demanant-li la publicació d'aquesta carta. Perdoni pel meu mal català però confii que corregiran les meves errades.

El motiu de la meva carta és el de fer saber a l'autoritat competent que hi ha un grup de joves, i no tan joves, de Campos, aficionats a les bicicletes, que si volem practicar l'esport que ens agrada no ens queda més remei que anar-nos a fora vila o bé, com està molt de moda fa uns mesos, fer voltes a les faroles de la ronda. Sé que «sa pista» és de propietat privada però, no seria possible arribar a un acord amb els propietaris per llogar-la? crec que llogar-la serviria, a més de que estigués en bones condicions, (i no com ara que fa pena) també perquè els aficionats poguéssim practicar l'esport que ens agrada. Cada vespre ens reunim un bon grapat de corredors (una vintena) i pens que no estaria gens malament que des de l'Ajuntament es fes una petita despesa monetària en benefici del ciclisme i dels aficionats campaners a aquest esport. El president

de la Federació Espanyola de Ciclisme, el «campaner» Joan Serra, va proposar, mitjançant RESSÒ, el seu desig que «sa pista» fos el centre de reunió dels ciclistes de la comarca. Per què no es fa un esforç entre tots i s'obri «sa pista»? Potser així, el dia de demà, sorgiria una gran figura del ciclisme.

Un aficionat al ciclisme.

MATEU NICOLAU URREA

Gestió i assessorament fiscal i empresarial

Síquia, 12 • Campos A 10 Tel. 65.03.45

Restaurant *VORAMAR*

... som especialistes a atendre'l a vostè...

Avda. Miramar, 36 - A • Tel. 64.00.67

LA RÀPITA • CAMPOS

✓ Local

Ni teva ni meva: Pintar l'Església

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

Ni teva...

Pintar el temple parroquial representa una empresa d'envergadura. Ho és en dos sentits perquè «l'església vaticana» en general és una empresa d'envergadura. Església Vaticana és un qualificatiu amb tots els respectes per referir-me a una institució que, deixant de banda els temes teològics, té un patrimoni i hi mou doblers. A vegades en pot treure beneficis, un exemple és Lourdes.

Començam per Campos? No. És segur que al rector el mouen bones i nobles intencions. Però jo sempre creuré que Crist és més pel carrer que enlloc. Pel carrer fan falta ajudes econòmiques ben distribuïdes. Enmig de l'Àfrica, a Iugoslàvia, a Son Banya, etc, és on primer fan falta la claror i la blancor. D'un tros de pa, d'un tassó de llet.

DE PRIMERA NECESSITAT.

M. A.

...ni meva

El fet, la iniciativa de pintar l'interior de l'església crec que és del tot elogiable perquè això demostra que hi ha una consciència i una responsabilitat de mantenir ben adosat i conservat el nostre patrimoni arquitectònic al qual pertany la nostra església.

Per ventura no és un assumpte essencial, de primer ordre, però sí que és necessari ja que fa mal als ulls entrar dins l'església i veure totes aquelles parets descolorides i a algun racó inclús la pintura cau, i això sí que és un símptoma greu de deixadesa.

Per tant crec necessària i encertada la desició de pintar l'interior, perquè com deim els mallorquins: les coses o es tenen bé o no es tenen.

F. X. M. F.

**CRISTALLERIA
PERELLÓ**
Acristallaments en general

Carrer Palmer, 1 Tel. 65.00.95
07630 CAMPOS

Restaurant La Travessia.

ESPECIALITAT EN CUINA MALLORQUINA

Local per a Bufets de Noces,
Comunions, Batejos, etc.
Ctra. Campos Llucmajor, Km.1 • Tel. 65.23.37
07630 CAMPOS

BUGADERIA
TINTORERIA

SA BUGADERIA

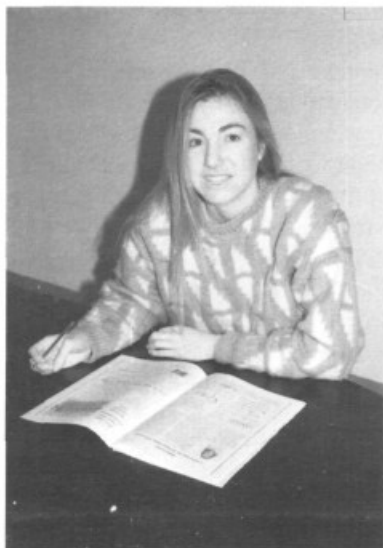

Carrer Nou, 73 • 07630 CAMPOS • Tel. 65.25.27

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ
MIQUEL LLADÓ

Avda. La Verge, s/n. - Tel. 65.06.75

Pilar Prohens, una campanera ensenyant català a Estrasburg

Pilar Prohens va decidir anar a impartir classes de català a Estrasburg. No és una cosa gaire usual com a primer destí, però na Pilar va voler tenir una experiència diferent, lluny de la normalitat de donar classes a les Illes, a Catalunya o perquè no a la resta de l'Estat Espanyol. Ella va triar una Universitat Francesa propera a Alemanya. D'això varem parlar durant una petita estada a l'illa...

— Com vares anar allà?

— Per un conveni que hi ha entre la UIB i la Universitat de Ciències Humanes d'Estrasburg. Per aquest conveni la UIB es compromet a enviar una persona, llicenciat/a en català, però com que normalment és un conveni signat amb el departament d'hispaniques, és un llicenciat en hispaniques. La UCH agafa una persona llicenciada en hispaniques per donar classes d'Espanyol, és a dir, que d'aquí se'n van dues persones, una pagada per la UCH i una altra per la UIB. El que després passa és que el departament d'espanyol funciona bastant malament, ... professors titulars només n'hi ha dos, econòmicament també va malament, etc i els lectors de català també feim classes d'espanyol. En el meu cas faig un curs sobre Machado. En canvi la lectora que hi ha d'aquí d'espanyol només fa classes de

traduccions. En realitat el lector el que hauria de fer és fer xerrar a la gent i que ells et sentin en la teua llengua pròpia. Després arribes a fer classes de que sigui, com és el cas d'un jove de Madrid que fa classes de lingüística...

S'ha dir que estic ocupant un lloc que no és meu. Hi havia al.lota que tenia un contracte per dos anys però després no el va poder renovar per un problema familiar. A les darreries de setembre ho va dir; jo ja havia demanat aquesta plaça però m'havien dit que estava ocupada per aquesta al.lota. Al setembre em varen cridar i m'oferiren la plaça. Hi havia cinc persones més i supòs que va influir que era la única que havia fet part de Filologia Catalana..

— Quant de cursos tens?

— Tenc dos cursos: uns de primer any i uns altres de segon any. A primer any de gent que ve a classe en tenc una vintena, no tenc la llista oficial i de segon any són set. M'agrada més fer feina amb la gent de primer any que amb la gent de segon any. Els de primer any tenen una curiositat que no tenen els de segon. El que em va sorprendre és que tenen molt d'interès. Jo em pensava que s'enfotrien i pasarien de les classes, però no ha estat així. Et quedes meravillat per l'interès que tenen per aprendre aquesta llengua i anar allà on es parla; de fet ja hi ha un alumne que ha vingut per aquí per sentir i parlar català. Jo crec que aquest interès és perquè és gent molt motivada i no sé perquè, no tenc una raó lògica del perquè i si estarien més motivats si visquessin aquí. A vegades pens que és perquè la majoria fan feina a temps parcial entre setmana per pagar-se els estudis i això pot ser una raó per la qual valoren el que fan.

Un altre motiu pot ser que la majoria són fills d'espanyols exiliats per la guerra civil o des de molt abans i sudamericans, aleshores tots trien com a llengua l'espanyol i després molts supòs que han triat el català perquè està dins l'estat espanyol i supòs que és una manera més de lligar-se al que ells consideren Espanya, perquè tota aquesta gent sent com una espècie

d'enyorança, els estira i és una manera de relacionar-se amb aquella terra que ja no és la seva però que tampoc deixa de ser-ho. Després hi ha gent que ho fa perquè és fanàtica del Barça i és una manera de relacionar-se amb aquest equip. També el que passa és que la Universitat d'Estrasburg hi ha la possibilitat d'estudiar moltíssimes llengües i tenen un especial interès a conservar el català malgrat que el conveni es rompés.

— Quina diferència hi ha entre els estudis d'aquí i els d'allà?

— La diferència en els estudis, els que jo puc comparar, les ciències humanes o el que nosaltres considerem les lletres és que són molt concrets, no estudien les matèries en general. Té avantatges i inconvenients; ells sabran molt d'unes determinades coses però desconecien moltes altres, cosa que a nosaltres també ens passa... però cerc que és diferent perquè tenim una visió general de les coses i solament d'unes determinades parts. De totes maneres no puc dir quin dels dos sistemes és el millor...

— T'ha estat difícil la integració?

— No, som una persona que s'adapta fàcilment a les situacions noves. Va ser difícil per l'idioma; jo havia estudiat francès però feia cinc anys que no havia tocat un llibre de francès i al principi costa un poc d'adaptar-te.

Quant a la vida en general no m'ha estat difícil, només he tingut problemes de clima, la temperatura normal és de -6. He duit sort de trobar una família acollidora, ja que hi ha famílies que per exemple el vespre et tanquen la cuina perquè no vagis a menjar. És quasi com si fos la meua pròpia família.

La Universitat te suggereix que vagis a viure amb una família, però hi ha anys que no és així i la gent se'n va i no tenen on viure. Jo vaig triar anar amb una família perquè no tenia res més i sabia que allà era molt difícil trobar casa. A Estrasburg la vida universitària és molt important, hi ha estudiants de per tot arreu i quan jo

necessitava llogar un pis no hi havia res i jo volia un lloc segur a on anar a dormir.

La gent allà és molt alemanya, en cap moment m'ha donat la impressió que som a França tant pel menjar, com per la gent...; és un ambient molt serio, tothom va a les seves coses, l'ambient del departament també és així, no hi ha un ambient de col.la-boració. Tal vegada és perquè estic acostumada a veure l'ambient d'aquí on hi ha més confiança i col.laboració, allà la gent se limita a fer la seva feina i no s'empatxa del que fan els altres. És una gent més bé tancada. En canvi la família amb la qual estic és totalment diferent i és molt oberta.

— Quina visió tenen de Catalunya i en concret de les Illes?.

— La seva visió és totalment turística. Coneixen Mallorca com l'illa de les dones de la neteja ja que qualsevol dona que se dediqui a fer net per les cases es pot pagar un viatge per a dues o tres setmanes aquí. Respecte a Catalunya tenen una idea d'on està situada i coneixen el Barça i poca cosa més. Sabien que es parla català però se pensaven que les llengües eren més paregudes. Això a nivell d'estudiant i gent un poc culte. La gent del carrer ho desconeix totalment, n'hi

que es pensen que Mallorca són les Canàries.

La qüestió de l'idioma la veuen diferent a la nostra ja que l'Estat Francès és molt centralista molt més que l'Estat Espanyol. Allà només hi ha francès i tota la resta és «Patoï» que és la manera d'anomenar despectivament a un dialecte o una llengua familiar Jo estic a Alsàcia que té llengua pròpia i és considerada «patoï»; diuen que és un dialecte de l'alemany, i supòs que veuen el català com això, com una espècie de patoï i de fet hi ha hagut gent que m'ho ha dit i li he dit que no era un patoï sinó una llengua. Jo he sentit parlar a moltes persones en alsacià i ells ho tenen com una relíquia que s'ha de conservar a nivell familiar... tenen quatre cançons i poc més.

— Que sents estant tan enfora de Mallorca i de Campos?.

— Enyor molt la mar i el sol, i no ho dic per fer poesia o quedar bé. Passar dos mesos a un lloc on sempre el cel és gris i a on per ventura veus el sol cinc minuts durant tota la setmana arriba un moment que vols tornar per veure el sol. Després enyores també els amics, la gent coneguda però quan vius tan lluny arriba un moment en que perds referències i no t'arriben notícies, ja no de Mallorca sinó d'Espanya i

desconnectes. Allà els noticiaris s'assemblen a l'Informatiu Balear, cosa que em va sorprendre molt, en el sentit de que se limiten a donar notícies seves i punt. És el xovinisme francès que és una cosa real, no un mite. Per exemple de la guerra de l'ex-Iugoslàvia se'n parla poquíssim, consenten parlar de qual-sevol cosa seva a donar notícies internacionals.

Només dir que hem d'estar contents per que hi ha gent que coneix i que vol conèixer la nostra llengua, que crec que és un motiu d'orgull per tots i encoratjar tothom perquè surti fora perquè és una experiència agradable on aprens moltes coses i sobretot valors més el que tens a casa teva.

Esperam que la resta del curs li vagi bé a na Pilar i que quan arribi l'estiu, després d'haver pres el sol a bastament per equilibrar l'absència durant l'hivern, ens conti més coses sobre l'evolució del català a aquest racó d'Europa llunyà de les terres catalanes.

Esteve Tomàs.

P.D. Pilar Prohens és professora-lectora a la Universitat de Ciències Humanes d'Estrasburg

AUTO ESCOLA

**Tota classe de
permisos de conducció.**

Carrer Plaça, 24
Tels. 65.28.28 • 65.00.80
07630 CAMPOS

GABINET Iladó S.P.C.

GESTORIA ADMINISTRATIVA

ASSESSORIA FISCAL I LABORAL

*Corredoria
d'assegurances*

Carrer Creu, 12 • Tels 65.07.81 - 65.21.42 • Fax. 65.21.95
07630 CAMPOS - BALEARS

Setmana Santa: Una volta per les Confraries de Campos

Ara que s'acosten les festes de Pasqua i comencen a veure's pels carrers les primeres <<cuculles>>, en revoltades de ciris, de cera, de silenci, hem cregut adient tirar un poc de llum damunt aquest món de les «cuculles» i per extensió, de les confraries a Campos.

Les confraries a Campos no sempre han existit i això fa que sigui una cosa relativament moderna, ja que sí que és veritat que existien alguns vestits d'algunes confraries, aquestes no estaven constituïdes com a tals i cadascuna anava pel seu aire; en altres casos un grup de vestits iguals desfilaven plegats però sense estar constituïts com a confraries. Tot això feia que la processó resultàs un tant deslluïda, i deixàs que desitjar amb respecte a altres pobles de Mallorca. Això comportà que un grup de gent, que havien anat a la 1ª Trobada de Confraries de Mallorca, volguessin agrupar tota la gent que tenia vestits que poguessin esser del mateix grup, i animar-los que es constituïssin en confraries.

Hagueren d'esperar fins a la Pasqua de l'any següent, 1986, per tenir les confraries a punt, i així crear l'«Associació de Confraries de Campos».

A partir d'aquest moment les processons del Dijous i Divendres Sant prengueren molta força tant en participació com en colorit i ha anat cap amunt en el nombre de confraries, 9 exactament.

Tot seguit passaré a anomenar-vos les confraries existents a Campos i explicar-vos un poc les estructures de cada una:

— **Confraria de «Jesús de Nazaret»:** Els seus vestits són els més antics de tots. El seu vestit és morat amb faixa blanca. Hom diu que els vestits pertanyien a la Congregació Mariana i que han estat remodelats. El seu pas data de l'any 1933.

Foto: Foto Vidal

— **Confraria de «La Mare de Déu de la Soledat»:** És la 1ª a constituir-se pròpiament com a confraria ja que és la 1ª a tenir uns estatuts i una manera determinada de regir-se. Això va ocórrer a l'any 1975, i ho dugué a terme un grup de joves del desaparegut Club L'Estel. La seva indumentària és: negra la capa, i el vestit i la caperutxa, blanc. El seu pas, «La Mare de Déu de la Soledat», data de principis del segle XVII i era la patrona dels monjos dels Mínims que estaven al Convent. Aquest pas encara resideix al Convent.

— **Confraria de «La Preciosíssima Sang de Crist»:** És del 1975 i és la més nombrosa de totes, en concret 75. El seu vestit és vermell el cap, i negre el cos amb un escut brodat d'or al pit que representa un calze. Acompanyen a La Verònica, pas que està constituït de roba, mans i cap; Hom diu que pot tenir més de cent anys.

ASSESSORIA FISCAL

CAMPOS

Carrer Provença, 34 • 2º • Tel. 65.09.41
07630 CAMPOS (Illes Balears)

PRODUCTES ADROVER

Carrer Menorca, s/n. • Tel. 65.00.54
07630 CAMPOS

PERFUMERIA VIDAL

Perfums i Cosmètica

Carrer Creu, 28 • CAMPOS

BODEGA VIDAL

Especialitat en vins de reserva

Carrer Creu, 28 • CAMPOS

— **Confradia de «la Dolorosa»** : Fundada a l'any 86, el seu vestit és amb la caperutxa morada i el cos blau marí. Només són 33 i totes dones. Amb el temps crearen els «Amics de Sant Blai». El seu pas, «La Dolorosa», és de l'any 1936 ja que la varen haver de fer nova perquè hi hagué un intent de cremar-la dins l'església que la destruï. En molt poc temps en varen tenir una de nova, feta a Ciutat de cartó-fusta, la qual és un poc més petita que l'antiga. L'anterior era molt pareguda a «La Soledat» en la roba. La recuperació del pas va ésser tan ràpida gràcies a una subscripció popular entre la gent del poble.

— **Confraria d' «El Sant Crist de La Paciència»** : Va néixer a dins el Club L'Estel devers l'any 1965, fent referència al famós quadre d'en Murillo que hi ha l'església, però després d'una etapa de declivi es va tornar a revitalitzar arran de la recuperació i formalització legal de les confraries a l'any 86. Van vestides de sac i no duen pas; porten un estendard que és una còpia del quadre d'en Murillo feta a l'any 91 per en Miquel Aguiló.

— **Confraria de «La Passió del Senyor»** : Van vestides de blanc i vermell; el cap de blanc així com el cos, amb una faixa vermella i la capa vermella. El seu pas és de l'any 1993 i va tallat a motle i representa el Bon Jesús fermat a la columna després de la flagel·lació. Els vestits varen sortir de Ca Ses Mercadals.

— **Confraria de «La Santa Creu»** : És forma com a confradia a l'any que es crea l'Associació de Confraries de Campos. Van vestides de vermell i blanc. No tenen pas pròpiament però duen una creu de fusta molt pesada a la qual se li ha llevat pes.

— **Confraria de «La Mare de Déu de L'Esperança»** : Enguany serà el primer any que sortiran. El vestit és blanc i la capa verda. No tenen pas.

— **Acompanyants de Jesús** : No és pròpiament una confradia però figura com a grup que va a la processó. El seu vestit és la típica «mantilla» negra que duen les dones antigament per anar a la processó. Acompanyen el Bon Jesús mort.

Fins aquí la breu relació de les confraries existents al nostre poble. Cal destacar que aquest moviment és recent, però que en poc temps ha agafat una força immensa; i crec que si no hagués estat per la sèrie de gent que va posar en marxa l'Associació de Confraries de Campos, les processons haguessin sofert un perill greu de desaparèixer. Però per bona sort el poble de Campos té assegurades les processons per molts d'anys: de la supervivència a la qualitat.

F. M. F

Remors de silenci

És al carrer d'el sol quan la processó del Dijous Sant pren les primeres girades. És un carrer recte, sense llum, i el parpelleig d'un ciri pareix que es fa imprescindible a la filera. És allà on no es pot veure on comença la processó i on acaba.

Sol ésser un dels llocs claus de l'organització, és on les emissores es posen en marxa, per tal que no hi hagi aturades ni presses... a fi que sigui una processó unida i d'un pas pausat d'acompanyament.

És allà on els ciris volen ésser girats per primera volta, o bé on el cremalló els cau i necessiten encendre's de bellnou. També és el lloc de compondre's, dels canvis, de la pausa musical, del primer silenci... allà on comencen a afilar-se els sentits amb l'acompanyament dels sons de tambors i cornetes i de la banda de música, és quan s'escolten els remors del silenci: passes, papers arrossegats pel doblec de la capa de qualque cuculla... fileres de llum, confreres, germans arran de germans, imatges, respecte, pregària... SILENCI...

M. M. (Confrare)

Foto: Foto Vidal

PUBLICITAT A RESSÒ: Maria Bauçà • Tel. 65.01.47
Laborables: de 17'30 h. a 20'00 h.

Els pressuposts pel 1994 pugen a més de 550 milions

El ple ordinari de març els va aprovar

El Ple Ordinari de dia 4 de març tenia, entre d'altres punts no poc importants, l'aprovació si s'esqueia, dels Pressuposts anuals. Amb 3 mesos de retràs que al Parlament espanyol seria considerat d'escàndol, el Batlle va presentar el seus Pressuposts, costosament i penosament, pel que veim, elaborats.

Un s'ha d'asseure per a llegir les xifres dels nostres doblers públics i no romandre astorat (són els nostres doblers, no els de Madrid, o els de Palma).

Fixau-vos en les dades que vos indicam a la pàgina 15. Val a dir que les principals despeses con-signades són, a part del personal que puja en total, a uns 127 milions, la inversió del poliesportiu i la del projecte de Ca'n Pere Ignasi, amb 40 milions cadascun. Ambdós projectes, com sabem tots, arrosseguen des de 1990, i no podem col·legir cap passa concreta que els facin realitat (que ja ens agradaria a tots).

Després veim unes despeses per interessos i per amortització de préstecs de més de 31 milions i 24 milions respectivament. Tenim més de 28 milions en concepte de treballs d'empreses (suposam que són els diversos contractistes municipals, recaptador, comptabilitat, enllumenat, per exemple). Tot seguit tenim uns 20 milions per festes populars. I segueixen després diverses despeses per cada tasca municipal i per diversos conceptes. Molt darrera tenim els conceptes d'ensenyament i d'activitats juvenils. Amb un paper mitjà tenim les despeses per xerxa enllumenat i diverses inversions que es repceixen any rera any, els serveis socials, les activitats

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

— El nostre Ajuntament maneja molts de doblers

culturals, guarderia, residència i activitats esportives. Els dèficits important de la guarderia i la residència de majors s'hauria d'estudiar seriosament.

Sobre els ingressos cal destacar la importància de les transferències d'altres entitats (més de 170 milions) i la de les contribucions urbanes (de 100 milions) que serà la recaptació principal.

Realment els doblers de l'Ajuntament són molts, perquè no direm que més de 550 milions no resulta una quantitat grandiosa que a Campos mai s'havia parlat. Ara veurem les realitzacions i les obres d'aquests Pressuposts que, com cada any, comencen tard i sense consens entre les forces polítiques. L'oposició del PSM va votar en contra, el PSOE es

va abstenir. No sabem quin serà el grau d'aplicació d'aquests Pressuposts i això realment és important per al poble.

Al Ple Ordinari del mes de març es varen tractar altres coses importants: un possible pacte sobre salaris a l'Ajuntament (es va retirar), una modificació sobre la urbanització de Son Catlar de Dalt i l'aprovació provisional del Pla Parcial de Son Durí (es va retirar pel Batlle).

També una proposta sobre els plecs de clàusules de contractació de l'Ajuntament.

Redacció.

Segueix ➡

PUBLICITAT A RESSÒ:
Maria Bauçà • Tel. 65.01.47
Laborables: de 17'30 h. a 20'00 h.

LES XIFRES

INGRESSOS

(partides més significatives, en milions de pts)

CONTRIBUCIONS URBANES	100 MILIONS
IMPOST CIRCULACIÓ	28 *
IMPOST SOBRE CONSTRUCCIONS	65 *
TRANSFERÈNCIES ESTAT	92 *
TRANSFERÈNCIES COMUNITAT AUTÒNOMA	72,5 *
APARCAMENTS CAN PERE IGNASI	40 *
TRANSFERÈNCIA CONSELL INSULAR	12 *
CONCESSIONS BARS PLATGES	33 *
TAXES SOBRE PROPIETATS	16 *
COMPTADORS D'AIGUA	15 *
PRÉSTEC INVERSIONS (CAMINS RURALS)	15 *

DESPESES

(partides més significatives, en milions de pts)

FUNCIONARIS I PERSONAL (suma aprox.)	127 *
TREBALLS ALTRES EMPRESES	28 *
INTERESSOS PRÉSTECs	31 *
AMORTITZACIÓ PRÉSTECs	24 *
TRANSFERÈNCIA GUARDERIA	6,5 *
APORTACIÓ PLA FAÇANES	7,5 *
RECOLLIDA FEMS	15 *
XERXA ENLLUMENAT	14 *
INVERSIONS (TEATRE)	10 *
INVERSIONS (CONSULTORI SALUT)	8,5 *
INVERSIONS (CAMINS RURALS)	15 *
INVERSIONS (CAN PERE IGNASI)	40 *
INVERSIONS (POLIESPORTIU)	40 *
FESTES POPULARS	20 *
ACTIVITATS CULTURALS	9,5 *
TRANSFERÈNCIA RESIDÈNCIA MAJORS	6 *
ÀREA ESPORTIVA	8,6 *
ACTIVITATS JUVENILS	0,5 *
AJUDES TERCER MÓN	0,2 *

LA NÒMINA MUNICIPAL

FUNCIONARIS

- 1 Secretari-Interventor
- 4 Administratius
- 5 Auxiliars Administratius
- 1 Assistent Social
- 1 Sergent POLICIA LOCAL

- 3 Oficials *
- 9 Policies *
- 6 Auxiliars *
- 1 Agutzil
- 1 Operari
- 1 Enterramorts

— TOTAL 33 —

PERSONAL DE CONFIANÇA DEL BATLLE

— TOTAL 02 —

PERSONAL LABORAL FIX

- 2 Operaris
- 1 ordenança conductor
- 1 encarregada netejadora
- 1 encarregada biblioteca (mitja jornada)

— TOTAL 05 —

PERSONAL LABORAL TEMPORAL

- 4 Auxiliars Administratius
- 1 encarregada netejadora
- 2 treballadors familiars
- 7 operaris
- 1 Assistent social
- 1 encarregada Biblioteca
- 1 encarregada Ràdio Municipal (temps parcial)

— TOTAL 17 —

TOTAL PERSONAL A L'AJUNTAMENT 57 PERSONES

(excepte Residència i Guarderia)

RESIDÈNCIA:

- 1 Administrador
- 1 xef
- 1 encarregada netejadora
- 5 netejadores

— TOTAL 08 —

GUARDERIA MUNICIPAL

- 1 persona fixa
 - 2 persones eventuais
- TOTAL 03 —

TOTAL ORGANISMES AUTÒNOMS 11 PERSONES

TOTAL SECTOR PÚBLIC MUNICIPAL 68 PERSONES

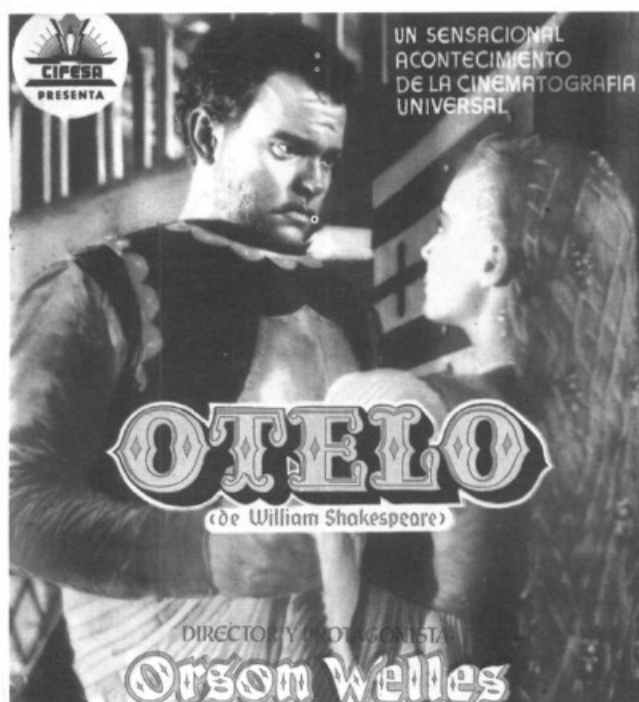
Campos d'un temps

Dels tres cinemes que hi havia a Campos a la dècada dels anys cinquanta el **Salón Moderno** era el de més cabuda i al qual tothom tenia més confiança. Al **Cine Albor** -que era de la Parròquia- els capellans censuraven les pel·lícules; i al **Cine Recreativo** solien fer les espanyolades insuportables. I això la gent ho sabia; i ho tenia molt present a l'hora d'eleger.

Els programes de mà, que feien imprimir d'una setmana per a l'altra, tots eren gairebé idèntics: la mateixa cal·ligrafia, el mateix tipus de lletra, el mateix atractiu en el dictat i en la composició. A la impremta feien allò que li comanaven tan bé com sabien; perquè l'estampa, en color, ja venia feta per la distribuïdora.

Testimonials i absoluts, els programes de cinema -evident reducció del pesquí que decorava les parets- eren estimats per tothom, i hi havia gent que fins i tot en feia collages dignes de la millor de les glòries. En aquest **Otelo** de l'any 1953 Orson Welles superava tot l'imaginable, rabiós d'ulls i sentimental de vegades. En la obscuritat del **Salón Moderno** hi havia gent gran que becava, mig d'amagats els amants es besaven.

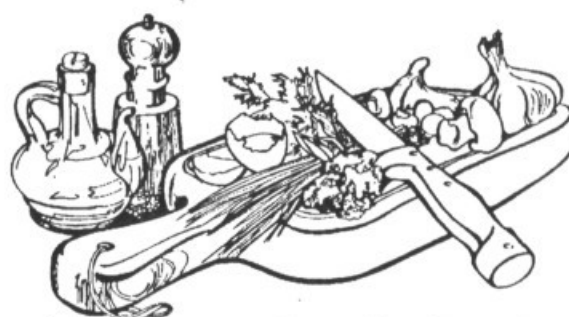
d. h.

Curs de cuina a Can Tàpera

El passat dimecres dia 2 de febrer un grup de campaners i campaneres es desplaçaren a Can Tàpera per assistir a una classe de cuina de la prestigiosa artista dels fogons Margalida Alemany.

L'event va estar organitzat per la Caixa de Balears, «Sa Nostra», entitat a la qual pertany el centre de Can Tàpera. L'organització corregué a càrrec de Joan Rigo, el popular Joan de Can Pau, i va ser un vertader èxit, amb una cinquantena de participants. «Sa Nostra» posà un autocar a disposició dels inscrits i inscrites pel trasllat des de Campos fins a Can Tàpera, on els esperava Margalida Alemany amb un seguit de bones receptes. Tot acabà amb una degustació dels plats elaborats i una sessió d'acudits de Joan de Can Pau durant el trajecte de tornada.

16

Tot acabà amb una degustació dels plats elaborats i una sessió d'acudits de Joan de Can Pau durant el trajecte de tornada.

Jaume Lladó.

Maria Miquel Nadal

ASSEGURANCES EN GENERAL

• Metges	• Robatoris	• Llar
• Incendis	• Jubilació	• Embarcacions
• Accident	• Comerços	• Automòbils, Etc. . .
• Vida		

Carrer Santanyí, 23 • Tel. 65.04.01 • 65.00.89 • 07630 CAMPOS

La nova façana de Can Pere Ignasi

L'entorn de la plaça de Ca'n Pere Ignasi, és sense cap casta de dubte un dels millors del poble. Destaca sobremanera, Ca's Sant, una de les mostres més representatives, i menys conegudes, de l'Arquitectura Modernista a Mallorca, escultrada la façana molt brillantment, per aquell gran mestre d'obres que va esser L'amo En Julià Manacor.

Tancant la plaça per l'altre costat tenim les cases de Ca'n Pere Ignasi, parets de pedra i call vermell, volta d'aresta, finestra renaixentista, és a dir l'arquitectura del Casc Antic Campaner. Un Casc Antic format per carrers d'estructura gòtica, cases de façana estreta, cada una d'elles construïda d'una manera semblant a les construccions veïnes, la qual cosa dóna una gran uniformitat a tots aquests carrers, amb altures, i obertures de finestres i portals.

Generalment les cases d'aquests indrets tenen les façanes formades per finetres petites ja que la seva funció era més de ventilació que de il·luminació, i són més altes que amples, la qual cosa dóna més solidesa a aquest tipus de construcció. Els portals solen esser d'arc rodó, amb un nombre senar de dovelles generalment amb molt de regràs, fetes de marès, així com les cantonades. La característica que més important d'aquesta arenisca, que no es troba a altre indret de l'illa, és

...restaurar simplement es tracta de «posar una pedra que manca i no fer-hi res més».

el color de «pa torrat», originat per la pigmentació de l'argila de Campos, i que té tanta importància, dintre l'arquitectura popular campanera. La resta de la façana és de pedra vista amb les juntes reblides d'argila. Per aquests indrets trobam unes cases més grans que destaquen per les dimensions dels frontis, unes finestres i portals més espaisos, apareixen els balcons, i sobretot els referits de les façanes, que tapen ja d'aquesta manera, el mateix tipus de construcció de murs de pedra i call vermell. S'importa, en certa forma, segurament l'estil renaixentista italià; evidentment aquestes eren les cases més senyores.

Davant tot això sorgeixen diverses preguntes quant ens enfrontam a una intervenció dintre aquest patrimoni arquitectònic.

Una qüestió fonamental és com s'ha de fer la restauració, és a dir, quins són els principis que regeixen les actuacions respecte a la rehabilitació de les nostres cases i edificis històrics. Encara que hi ha molts d'estudis podem trobar bàsicament dues respostes. Una ens diu que hem d'esser molt fidels a unes línies historicistes, això vol dir intentar recuperar l'estat pur o ideal del monument (en el nostre cas de la casa o l'edifici). Per això un s'hauria de posar en la pell dels primers constructors de l'edifici, o sia, conèixer bé la història de l'edifici.

Una segona línia de treball, avui la més acceptable per nosaltres, és la que diu que per restaurar simplement es tracta de «posar una pedra que manca i no fer-hi res més». Aquesta tesi resalta l'edifici tal com està sense afegir-hi res aliè, ni històric ni artificial. També resulta la forma

de treball més econòmica (dins el cost que suposa tota obra de restauració) i això en molts de casos no és gens menyspreable.

Les cases de Can Pere Ignasi han sofert des del nostre punt de vista distints tipus d'intervencions. La primera és la consolidació, nova teulada, reforçament de voltes, és a dir s'han utilitzat tècniques del segle XX per evitar l'enderrocament de les cases. Fins aquí apareix aquesta operació com a correcta.

La segona intervenció és a la façana de la mateixa plaça. Aquí s'ha inventat una nova façana que no té res a veure amb l'arquitectura esmentada abans. Seguint amb el que hem dit sobre restauració no veim quin principi d'actuació s'ha seguit. S'ha construït una finestra nova imitant l'original renaixentista, s'ha construït un portal forà, un arc rebaixat, han aparegut una gran quantitat de finestrans i, entre altres coses, veim que la canal de pedra d'una de les cases ha estat maquillada amagant la bellesa d'aquest material noble. No era tan difícil seguir un criteri clar de restauració, adient al conjunt singular (valdria la pena recordar que eren tres cases) de què es tracta.

Era tan difícil respectar al màxim la tipologia inicial? O sia, fer una mínima intervenció? Si calia obrir una finestra, es podria haver fet un senzill forro de marès per formar el recercat, i no fer una imitació d'un estil, que va tenir la seva època, i que a més ha resultat caríssim.

Al nostre poble pareix que ha entrat el gust (per no dir-li «mania») de llevar el referit dels frontis i deixar la pedra vista. També hem vist que es treu el color vermell característic del marès de les construccions de Campos, en algunes reconstruccions i obres. Aquesta forma d'actuar pareix obeir solament a «modes» potenciades, de vegades, per professionals i particulars que, per manca de formació, han assumit el repte que se'ls planteja amb confusió de criteris i sense preparació, cosa que és molt preocupant per la conservació del nostre patrimoni històric i arquitectònic.

Redacció.

— Era tan difícil respectar al màxim la tipologia inicial?

Gabriel Mesquida Ferrando "En Biel Estrella"

En la nostra volta d'aquest mes ens hem volgut anticipar un poc al que, sens dubte, serà un d'aquells fets que es recorden al llarg dels anys. Com a tants d'altres, al nostre entrevistat, li ha arribat l'hora de la jubilació. Després de tota una vida dedicada a la feina, ara, en complir els 65, podrà dedicar el seu temps a tot el que li vinguí de gust.

La seva ha estat una feina un tant ingrata, una d'aquelles feines de les quals costa de pensar que pugui donar satisfaccions, fora de les que suposa el gust per les coses ben fetes i l'haver estat capaç de respondre al que la gent esperava de tu.

El seu nom és Gabriel Mesquida Ferrando, en Biel Estrella, té 64 anys i és a punt de complir els 65.

— *Què ens podeu contar dels vostres primers anys?*

— Un poc damunt-damunt vos diré que vaig anar a escola als Teatins de Palma, en aquell temps hi vivíem. Això va ser fins als tretze anys que vaig tornar a Campos, un any abans que els meus pares que ho feren l'any 44. Vaig fer feina a foravila amb una tia meua i llavors de fuster amb mon pare, del 44 al 46, que havia obert una fusteria a veïnat de Can Velé.

L'any 46 vàrem posar la funerària Finisterre i ha arribat fins ara mateix.

— *La vostra ha estat la primera funerària de la vila, com s'arreglava la gent abans?*

— Abans d'haver-hi la funerària el normal era que els fusters fessin els bubuls dels morts, eren bastant senzills. El primer que nosaltres vàrem fer va ser el de la senyora de Can Ferrer.

Amb el temps s'anaren complicant, la primera innovació va ser envernissar-los. Un poc més envant ja venia un representant i els compràvem fets. Millors acabats, diferents qualitats...

— *Com varen ser els vostres inicis en la feina de la funerària?*

— Com abans ja he dit, l'any 46 mon pare havia muntat la funerària, jo simplement era el seu ajudant i això fins que es va retirar.

La Companyia Finisterre en un

Durant 38 anys en Biel Estrella s'ha encarregat de vestir els nostres difunts.

principi només era funerària: recaptava socis que pagaven una quota per, arribada l'hora, tenir dret a un enterrament gratuït. Llavors es va ampliar a tot tipus d'assegurances. Aquesta ha estat la meua feina durant 38 anys.

— *En què consisteix exactament la vostra feina i què en destacaríeu?*

— Me'n cuid de vestir els morts, de preparar l'habitació, de fer la conducció fins al cementiri, de comanar les esqueles i de repartir-les.

A cada poble es fa d'una manera diferent. A Campos, per exemple, s'usa vestirels morts amb mortalles, a d'altres llocs els vesteixen amb els vestits propis. Supòs que aquestes tradicions de fer-se d'una manera o l'altra es deu a si hi ha persones dedicades a fer aquest tipus de vestimenta o no. Antigament les monges s'encarregaven d'aquestes feines, més tard les cosidores veleres, ara les faig jo. Amb els bubuls la cosa canvia, ja fa més de 25 anys que els duim fets.

La meua feina ha estat i és d'una gran esclavitud, estàs en servei les vint-

i-quatre hores del dia, no te'n pots anar en lloc. Mentre vaig tenir mon pare que estava bé, encara tenia una mica de llibertat, si jo me n'anava sempre quedava ell, però ara sempre he d'estar pendent i tanta de sort que amb el telèfon mòbil em puc permetre un poc de moviment: si no em troben a ca nostra em troben dins el cotxe. Per la meua feina aquest ha estat un gran avanç, s'ha convertit en una eina imprescindible.

— *Què us agrada de la vostra feina, perquè la feis?*

— Jo faig i he fet aquesta feina segurament perquè no he conegut res més, tota la vida he viscut en aquest ambient. Jo ja tenia una tia que vestia morts.

— *Quan es parlen de temes com aquest sempre es parla de por, no en teniu de por?*

— Por en tenc molta, si he d'anar a veure un mort per devoció no hi aniré. Però més que por el que jo sent és un gran respecte.

— *Amb tants d'anys d'anar d'aquesta feina, podríeu dir-nos si hi ha un mesos en què es morí més gent?*

— Això depèn un poc dels anys, de vegades el febrer o gener, qualche any l'estiu. No es pot dir de manera rotunda. Enguany per exemple el gener n'hi va haver 14, 8 el març, 11 entre juny i juliol, 1 l'agost... no és una cosa

Més que por és una feina que imposa un gran respecte.

que es repeteixi amb exactitud.

El màxim de morts que hi ha hagut en un dia és de quatre i de vegades en tot un mes no hi són. És una feina que s'ha de fer quan és necessari, difícilment es pot planificar.

— *Quins són els canvis més notoris que s'han donats en aquest anys?*

— Ha canviat com totes les coses canvien. Ara és més bona de fer, ho tens tot a l'abast, les caixes les compram fetes, sempre tenc vestits avançats, tot és més a mà. El que dur més feina és repartir les esqueles, en feim dues-centes i s'han de dur a tots els locals comercials d'un en un. Abans, i només com exemple, puc dir que les caixes s'havien de forrar amb roba, ara ja venen forrades.

— *Feis la vostra feina en altres pobles?*

— Bàsicament m'encarrec de Campos i sa Colònia. De ses Salines només qualche vegada perquè allà se'n cuida l'Ajuntament.

— *Ara vos deixareu aquesta feina, i qui us ha de succeir?*

— Dia 31 de maig ho deix i se n'ha de cuidar en Toni «Pometa» i en Tomeu «de ses someres». He venut tot el negoci, el cotxe, la furgoneta, les caixes, la roba.

Des de sempre el meu consell va ser que un tot sol no ho pot dur, no hi hauria cap dia lliure, tant té Nadal com a Pasqua i ben igual passa amb el dia i la nit. Si són més d'una persona la cosa es reparteix un poc més, i si un no pot sempre hi haurà l'altra.

Altra gent també m'ho havia demanat, fins i tot un ja m'havia dit

que sí, però quan la seva dona se'n va temer, les coses varen baratar... va venir a desdir-se'n tot d'una. Passa que és una feina sense massa prestigi social i no és tothom que la vulgui fer.

— *Heu tengut competència a Campos?*

— La veritat és que no massa. Així mateix qualche vegada n'ha vengut un de Sant Joan de la Companyia Ocaso.

— *Essent, com és, un servei necessari, no trobau que és massa car?*

— Per ventura sí, però et diré una cosa: a Campos els serveis barats no els volen. M'explic, si tenc un parell de mostres, de més barates a més cares, mai volen l'econòmica, sempre em diuen la mitjanca o de la bona. Vull dir amb això que les caixes barates ningú no les vol. Per cada un de barat en faig molts dels altres. També s'ha de dir que el material que compram és car. És ver que a Palma no val tant i que en poden trobar per unes setanta mil pessetes, però llavors hi ha les esqueles... s'ha de mirar també la casta de servici que fan.

Quatre difunts en un dia és el nombre més alt que recorda.

— *Què en pensau d'una funerària municipal?*

— Només a Palma és municipal. És ben segur que als ciutadans els sortiria més bé de preu, però a l'Ajuntament li costaria molt, com a mínim hauria de tenir dues persones contractades i aquesta feina ningú no la vol fer per poc.

— *Hi ha gent que no us hagi pagat?*

— Algun n'hi ha, però la veritat és que tothom, més tard o més prest,

arriba a pagar.

— *Com en qualsevol altra feina haureu viscut situacions anecdòtiques, ens en podríeu contar alguna?*

— En contaré una de fa estona: Mon pare em va enviar, una dematinada, a la casa d'un mort a canviar els ciris i quan vaig arribar trob tots els llums apagats i aquelles dones que els pagaven per resar. Davant aquella situació em va pegar por, però havia de fer la feina. Me n'hi vaig i quan havia d'agafar els ciris, per no haver-hi d'anar per darrera em vaig allargar per damunt el bubul, amb tanta mala sort que vaig patinar i vaig caure amb el nas just a damunt el mort. Em pensava morir també jo de la porada que vaig tenir.

En Biel ha seguit parlant una bona estona, de les coses que més remarca és que la feina a Palma és bona de fer, la gent es coneix poc. Aquí tothom es coneix i impressiona un poc, sobretot quan la mort ha esdevingut per accident i més encara si es tracta de gent jove.

D'entre les aficions destaca el futbol (ha arribat a ser president de CD Campos) i arreglar mobles antics, feina que descriu com a molt pacient i molt acurada. Tapar foradets de cor sembla guardar poca relació amb un esperit tan inquiet i fins i tot nerviós com sembla ser el seu.

A Campos, a la vila nostra, hauran de passar molts d'anys per deslligar el seu nom de la tasca que ha realitzat. Serà difícil acostumar-se a un altre nom, a unes altres persones. Ell però, ja es mereixia un descans. Ara només ens queda demanar que en pugui gaudir per molts d'anys.

N. vives

A. Sitjar

Taller Mecànic
CA N'ARNAU

Carrer Provença, 36
Tel. 65.10.63
07630 CAMPOS

Els 20 anys del G.O.B. des de Campos

Ha estat aquest mes de març quan en el sopar anuals del GOB s'ha celebrat oficialment el 20è aniversari de la fundació de l'organització. Un acte que si ens regim per les dates es feia amb un poc de retard ja que fou al novembre de 1973 quan s'emprengué l'aventura. Tammateix tampoc se li donà molta solemnitat a aquest acte del qual parlam. El sentit que es transmeté i que cal interpretar és el de deixar constància d'una feina feta i de la necessitat de continuar el camí cap endavant i la peça clau d'aquest treball i allà on la costa ha vingut per amunt i el vent en contra és en el tema de la balearització. Un procés que no ho acabat. Hem venut la terra i continuam fent-ho, la prostitució de la nostra mare hauria de ser una càrrega per a la consciència. Des dels inicis sota l'auspici i supervisió del Sr. Fraga, quan el «boom turístic» començava i tot era color de rosa amb molts de doblers per enmig i cap previsió de futur o plantejament racionalista; des d'aquells inicis, fins als nostres dies, l'ahir immediat, amb la reforma a la llei de protecció dels espais naturals. Avui.

La mateixa gent, la mateixa traïció, els especuladors de sempre jugant amb el patrimoni de tots, manejant les cartes en el joc. Beneficis materials n'hi ha hagut, és indubtable. Tenim la renda per càpita més alta de tot l'estat, etc. Però a canvi de què?. Quines alternatives haguessin pogut sortir?. Com acabarem?. Preguntes que ningú es molesta respondre perquè «això són coses de quatre fanàtics melenuts, aquests ecologistes...».

Protegir la natura no és contrari a un millor nivell de vida i a un desenvolupament determinat; un pot ser ecologista i acceptar la construcció, el negoci immobiliari, i la resta, ara bé, si s'ha de posar una palada de ciment que es posi ben posada i on toqui.

Tot el contrari hem estat la carnassa de les feres, unes feres que no s'assacien mai. Ens xuclarien l'espina a Nosaltres que som Mallorca.

Quan fa 20 anys s'aplegaren un grapat de joves entusiastes de la naturalesa tal vegada no es podien imaginar el paper i la força que prendrien i haurien d'assumir en aquesta història. Prest es passa de Grup Ornitològic Balear a Grup Balear d'Ornitologia i Defensa de la Naturalesa, encara que les sigles es mantinguessin. Defensa i presència coherent i honesta amb accions concretes i memorables i evitant just per la ferma oposició la proposta de noves barbaritats per l'entorn.

És per això que des de Campos hauríem de reconèixer aquesta tasca si som bons mallorquins. Un poble a on la fita d'Es Trenc marcà la visió que es pot tenir de l'ecologisme i que s'ha de reconsiderar. Un poble que encara es lamenta d'haver de fer les platges netes «per què els altres tinguin els hotels!», com si no fos motiu a bastament i de plena satisfacció i si voleu orgull poder gaudir lliurement del poc que queda verjo a les Illes.

Mirem el nostre entorn i pensem-hi sincerament. El resultat d'aquesta follia depredadora és impossible que no ens provoqui un sentiment d'enyorament i de pena davant la puresa venuda i perduda. Ja està bé de desastres.

Montserrat-f Alcaraz Vich.

MANIFESTACIÓ

Per una Mallorca digna

PROU D'URBANITZACIONS!

Dimarts 5 de Juny

Plaça d'Espanya (Palma)

20 h.

Final festiu

— Cartell d'una de les múltiples campanyes empreses pel GOB.

Motor Ocasíó
Campos, S.L.

COM

COMPRA - VENDA de Vehícles d'Ocasíó

Tomàs Rigo Viçens

Ctra. Palma - Campos, Km. 35 • Tel. / Fax 65.24.22
07630 Campos

Sa Joieria

Joieria • Rellotgeria

Carrer Major, 3
Tel. 65.23.78 • CAMPOS

Els fems de Mallorca: un problema gros Molts contra la incineradora de Son Reus i contra l'abocador de Son Nuviet

El Consell Insular de Mallorca, presidit per Joan Verger Pocoví, té damunt la seva taula el polèmic Pla de residus sòlids. L'ha aprovat i el vol aplicar, pareix, amb modificacions perquè ha vist que necessiten aplicar alguns criteris dels ecologistes.

El Pla de Residus Sòlids Urbans de Mallorca -que afecta de ple a Campos amb la creació d'una Estació de recollida de fems- preveia cremar tots

els fems a una gran incineradora de Son Reus i abocar-ne les cendres produïdes -molt tòxiques per a la salut- a un abocador devers Petra, Son Nuviet. Ara pareix que volen contemplar una petita part de tractament de residus amb reciclatge i recollida selectiva (pel cas de les piles, per exemple).

El GOB que ha posat de manifest junt amb altres Entitats ciutadanes la problemàtica ecològica de la inci-

neradora i de les cendres segueix lluitant per evitar-ho i treballa per fer valer els seus criteris explicant-los i actuant per tots els mitjans legals.

Aquest, sense cap dubte, amb el tema de l'aigua potable, són els dos temes medio-ambientals de més incidència social i són qüestions que haurem de vigilar molt els habitants d'aquesta Illa.

Redacció.

21

Teniu la raó de la força, però no teniu la força de la raó.

Miguel de Unamuno. (Bilbao 1864 - Salamanca 1936)

L'agressió de quà va ser objecte el nostre company Xesc Adrover, director del setmanari MIGJORN, el passat dia 17 de Febrer, és un greu atemptat contra la llibertat d'expressió i contra les normes bàsiques de convivència democràtica. El presumpte agressor -i dic presumpte, no perquè dubti de que fos ell, sinó perquè el tema està encara *sub iudice* - Armando Hilario Torrecilla ha demostrat, sobradament, que no sap respectar el joc democràtic i les opinions enfrontades, en aquest cas, a la legalitat del seu negoci. Si algú es sent injuriat, o pensa que algunes informacions no s'ajusten a la realitat, hi ha moltes maneres de resoldre-ho sense arribar, mai de la vida, a l'agressió física. La Constitució Espanyola deixa molt clar quins són aquests camins: per una banda, la rectificació a que té dret tota persona que pensi que les informacions donades per un mitjà de comunicació no s'ajusten a la realitat, i, per altra banda, sempre que un pensi que ha estat injuriat, es pot acudir a la via penal. Aquestes són les maneres que hi ha per arreglar aquests assumptes, o d'altres semblants, a qualsevol país democràtic. El presumpte agressor

pareix que no ho entén així i s'ha agafat la justícia per la seva mà i, amb això, l'únic que ha fet ha estat perdre la poca, o molta, raó que pogués tenir. No entraré ara a discutir si aquest senyor tenia o no raó perquè, en primer lloc, no tenc perquè dubtar de les informacions que apareixen al MIGJORN, en segon lloc, perquè no he pogut contrastar les informacions de MIGJORN, i, en tercer lloc, perquè el motiu del meu article no és aquest, sinó el de **condemnar enèrgicament** aquest tipus de comportament. Si tothom intentàs silenciar els mitjans de comunicació d'aquesta manera això es convertiria en un nou Far West, en el qual tothom

es prendria la justícia per la seva mà. En el nº 50 de RESSÒ, a l'article titulat «Els Mitjans de Comunicació i la Censura», ja vaig deixar molt clara quina era la meua postura sobre aquest tema però, així i tot, vull expressar, una vegada més, el meu total suport, i el de tots els que col·laboram a RESSÒ, a Xesc Adrover i l'animam a seguir la seva tasca periodística, encara que no sempre agradin les seves afirmacions i opinions, perquè agressions com aquesta donen a l'agressor la raó de la força, però mai la força de la raó.

Pep Toni Sala i Toral.

Bar - Restaurant

CA'N CÓS

Especialitat en: Cuina Mallorquina, Grill

BANQUETS • NOCES • COMUNIONS

Ctra. Santanyí, s/n - Tel. 65.27.87
07630 CAMPOS

Campos més aprop del Burundi

A Campos ha calat fort i amb bon interès l'ajuda al Burundi a través de una coordinació d'esforços amb altres organitzacions i entitats de tota Mallorca. Durant els primers dies de març Burundi ha cobrat un especial significat per als campaners (ja el tenia perquè el nostre amic i compatriota Mn. Jaume Mas Julià hi treballa des de fa anys). Ara, però, el país africà està en una greu crisi i guerra que -com sempre-

Durant els primers dies de març Burundi ha cobrat un especial significat pels campaners

pateixen els més pobres i indefensos: al nostre poble es varen recollir diversos productes per enviar, sobre tot roba i altres i donatius. El popular i desaparegut comerç «Es Rebost» va servir de centre de recollida. Tot això gràcies a la desinteressada i valuosa cooperació de diversos campaners i camperes que, a títol personal, han ajudat en tot i se n'han preocupat. Exemples com aquest fan sorgir i mantenir -una vegada i una altra- l'esperança.

Malgrat tot, el rebumbori més fort va ser quan divendres 11 de març va venir a Campos la Sra. Ndadaye esposa del Presidente assassinat que va ser rebuda oficialment per l'Ajuntament. La visita va ser gratíssima i emotiva. Una llàstima no haver pogut organitzar-ho amb més temps, però és igual: els organitzadors -molts cops anònims i

— La Sra. NDADAYE, del Burundi va visitar Campos.

callats- estan d'enhorabona (tanmateix el treball ben fet sempre sura).

Passant a una altra notícia, cada mes hi ha catequesi d'adults: una per als pares amb nins i joves que van a catequesi i una altra per als adults en general. Són molt concorregudes. Hi comença a haver-hi expectació pels fruits d'aquestes catequesis que poden ser molts. No podem deixar de recomanar-vos la vostra participació.

La Festa de dia 8 de març, Aniversari de la Mort de Sor Maria Rafela del Sagrat Cor, es va celebrar a la Parròquia i tot seguit es va inaugurar una Exposició de Ceràmica significativa per contribuir a pagar el Monument de Sor Maria Rafela.

Les Monges dels Sagrats Cors dia

17 d'abril (s'anunciarà a la Parròquia), en ple temps pasqual, celebraran la Festa Aniversari de la Fundació, la Primera professió de Germanes Missioneres dels Sagrats Cors, en temps

...una altra notícia, cada mes hi ha catequesi d'adults.

del Bisbe Cervera, en un temps decimonònic però ple de llavors sembrades que avui han resultat arbres de bon fruit. Enhorabona i Molts d'Anys!

S'Esquella.

Dia de l'Àngel a Sant Blai

Els campaners tenim Sant Blai per a celebrar el Dia de l'Àngel.

Enguany, els amics pensen oferir les disforjes penades i disforjos robiols, que com l'any passat compartirem en un dia tan assenyalat de germanor.

S'ha ofert una escola de ball mallorquí per a animar la festa i compartir aquest horabaixa popular.

Desitjam que de cada any siguin

més els campaners que ens trobem aquest dia a Sant Blai per a celebrar tan tradicional diada... Sant Blai és un lloc tan estimat, tan de tots...

Margalida, Amiga de Sant Blai.

Coca amb verdura i formatge

Damià Huguet.

Era un dia d'estiu, potser al mes de Juliol, encara que no ho podria precisar, i tampoc importa. Feia calor. Al forn de la vila, on cada dia vaig a comprar un pa, hi havia mitja dotzena de persones fent cua; parlaven poc. Per què a la botiga del forn la gent parla poc? Un baf intens penetrava des del segon aiguavés, olorós d'ensaïmada calenta i cocarrois, de pa cruixent i panades de peix. La dependenta duia arremangades les mànigues de la camisa; i el forner -que entrava i sortia cada cinc minuts per deixar una llauna de coca o mitja dotzena de pans- anava amb camiseta imperi, blanca com el davantal, també blanc, decorat amb la farina que únicament es notava quan l'espolsava amb les mans nuoses, de pell fina, vermellenques.

Ningú duia sarrieta. D'ençà que varen aparèixer les bosses de plàstic ningú no va a comprar amb sarrieta, i als pocs que hi van els miren de reüll. I això que la dependenta del forn embolica ben pulcrament tots els productes que ven amb paper de ceba. Un per un. Si l'ensaïmada és massa calenta n'hi posa dos, perquè el paper no suï i taqui així les mans del client. Són molt meticuloses les forneres d'avui en dia -les d'abans també-, i si compres una coca de crema sempre et demanen si la vols amb sucre o sense. En canvi la gent parla poc. Tot allò més pregunta qui és el darrer, o diu bon dia. Observa els prestatges estibats de lliures de xocolata, potets amb caramels, bosses de cafè, qualche botella de xampany, i la inevitable capsa de bombons. El client, quan li toca el seu torn, demana allò que precisa, i després de pagar l'import corresponent surt de pressa al carrer quasi sense saludar. Òbviament hi ha excepcions,

fins i tot de gent que et recita, com si fos una lletania, tot allò que ha trascendit a la vila a primeres hores del matí. Però la majoria va silenciosa. Coses del temps...

Aquell dia d'estiu, al forn de la vila on assíduament vaig a comprar un pa, la persona que tenia al meu davant -per la seva aparença i el seu accent en el parlar em va semblar un anglès- es va dirigir a la jove dependenta, i tot indicant-li amb el dit un tros de coca amb verdura que encara fumejava al mostrador, li va demanar, en sec, si li volia servir dos trossos de pizza. Vaig quedar astorat. I no és que em vengués de nou, però la veritat és no m'ho esperava. Dos trossos de pizza al forn de la vila. Allò primer que se'm va acudir era que aquell home, a més d'ignorar el nom de la coca amb verdura mallorquina, tampoc no devia sebre massa bé el que és una pizza. Perquè, em deman, on hi veia el formatge si no n'hi havia? I una pizza sense formatge és tan rarenca com una coca amb mozzarella. L'anglès va pagar i se'n va anar. Al carrer l'esperava la seva esposa, una dona d'una seixantena d'anys, rossa i magra, esblanqueïda. Desferen el paquetet, i amb passivitat britànica començaren a pegar mossegada a la coca amb verdura. Començaren a caminar. El rellotge va tocar les deu d'un dia d'estiu qualsevol.

Amb això, com en tantes altres coses, es demostra que els mallorquins no hem estat massa espavilats a l'hora de donar a conèixer els nostres productes als estrangers que ens visiten. Els italians, com queda dit, han estat més espavilats, i han donat a conèixer a tot el món allò que més caracteritza la seva cuina casolana. No importa posar exemples, perquè aquests són coneguts de tothom. Nosaltres, si de cas, ens hem conformat oferint ensaïmades a l'aeroport; i justament per això els estrangers que ens visiten la coneixen. Em retraureu que hi ha pastisseries que venen ensaïmades a ciutats tan diverses com Madrid, Buenos Aires o Caracas. Però són casos aïllats, una flor que no fa estiu. La nostra intel·ligència a l'hora de donar a conèixer els nostres productes a l'estranger -i no és que no en vinguin

molts d'alemanys, anglesos o suecs a Mallorca- serà demostrada quan s'esdevengui que l'anècdota que he contat abans sigui tot just a l'inrevés. És a dir, quan a un forn d'un poblet de Toscana, posem per cas, hi vagi un anglès i indicant-li amb un dit una llauna de pizza, demani a la dependenta si li vol servir dos trossos de coca. Tot i que aquest anglès estigui tan embambat com l'anterior. Però si ocorre així, qualche passa haurem donat.

Perquè del que es tracta no és de posar el nom de cada producte al mostrador; o potser sí. Però en això no hi ha massa coincidència. D'una banda n'hi ha que són del parer que ja que és obligatori posar un cartellet amb el preu de cada producte, amb la mateixa hi podrien indicar el seu nom: tant a les pastisseries com a les verdureries. I n'hi ha que opinen just el contrari. Coses que passen. Encara que jo sigui del mateix parer dels primers tampoc no m'hi vull posar massa fort. Allò que sí és cert és que per a oferir, donar a conèixer pel seu gust i amb el seu nom els nostres productes no n'hi ha prou muntant una fira de rebosteria, de menjars dolços i salats, sinó que és necessari esser més insistents cada dia, obrint el mostrador i el taulell dels mil-i-un establiments que hi ha a Mallorca a la infinita xifra d'externs i d'estrangers que ens visiten.

Per tot això no em ve gaire de nou que la gent estigui tan callada a la botiga del forn. Perquè si la madona col·locàs un cartellet a cada producte la gent s'hi entretindria llegint-lo. Així escriuria «Panada de xitxero», o «Robiol de Cabell d'Àngel». I com que molta de gent, encara que sàpiga el nom d'aquell producte mai no l'ha vist escrit, li sorgiria el dubte. I preguntaria què vol dir «Coca de raissons» i coses així. Se n'hauria de fer una prova, almanco durant una setmana.

GRUP MUNICIPAL NACIONALISTA - PSM

Cada any es va repetint, potser com a màxima expressió de la política municipal, el fet de discutir i aprovar el **Pressupost de l'Ajuntament**. Enguany ha coincidit amb la celebració del Ple Ordinari corresponent al mes de març (divendres i a les 8'30 de l'horabaixa).

El Pressupost recull, per una banda, les intencions, els objectius i les realitzacions que pensen dur-se a terme durant un exercici i, per una altra banda, els ingressos que siguin capaços d'abastir-les econòmicament. La responsabilitat d'elaborar el pressupost recau en l'Equip de Govern. És qui proposa les relacions que han d'establir-se entre els ingressos i les despeses, entre allò que hi ha disponible per gastar i la manera en què es gastarà. Seria llarg, i requiriria prou més espai del que disposam, plantejar ara tot el procés de debat i les xifres del pressupost d'aquest any, per això ens limitarem a exposar **algunes de les conclusions a les quals hem arribat i que motivaren el nostre vot en contra:**

— Del total previst en el capítol de despeses, **101.000.000 es destinen a amortitzar capital manllevat, interessos del mateix i, per cobrir el romanent negatiu de tresoreria de l'any 92.** Aquestes xifres suposen, aproximadament, un 20% del total del pressupost i no hem obtingut cap explicació, que ens sigui satisfactòria, a l'hora de justificar com s'ha pogut arribar a tal situació.

— **Les inversions previstes són les mateixes que en anys passats, amb alguna novetat, i carents de qualsevol criteri de prioritat mínimament raonat.** Al manco queda clar que anteriors exercicis s'han tancats sense cobrir els objectius i que els doblers s'han gastat en altres coses -a la vista les teniu- això sí, després de les corresponents modificacions de crèdit.

— **S'obre una partida, amb 1.000 pts, per a la canalització de les aigües,** fet que, si més no, va suposar que el representant del PSOE no hi votàs en contra des Pressupost. A nosaltres ens va semblar poca cosa. Aquesta és una molt bona carta però cal jugar-la en el moment oportú, políticament parlant s'entén. Ben segur que ho faran.

— **En cultures s'inverteix molt més que no es transfer,** això en un clar intent de monopolitzar i de dirigir. Al mateix temps l'Ajuntament es compromet en una sèrie de tasques que, a l'enrevés, quedarien en mans de persones i entitats alienes a la pròpia institució.

— **Manteniment dels càrrecs de confiança** quan duen a terme feines de caire totalment ordinari i que ben bé podrien realitzar altres empleats/funcionaris de l'Ajuntament.

— **Augmenta la partida de festes,** en total uns 20.000.000 que es veuen incrementats en part del pressupost de cultura i d'esports.

Hi hauria molt més per afegir però hi ha una qüestió, de caire purament dialèctic, que no volem deixar de banda: El Sr Batle i el regidor d'Hicenda (portantveus en aquest tema) intentaren posar de manifest que el nostre Grup fa un cantet a les Comissions i un altre en el Ple. Volem que quedi ben clar que, quan durant la Comissió Informativa s'iniciava el debat, va ser el senyor Roig qui es va encarregar d'aturar-lo «això Rafel ja ho direm al Ple» i es passà a votar el dictamen.

En l'Ordre del dia del mateix Ple hi figuraven altres punts, com és ara l'**aprovació inicial d'uns plecs de clausules administratives generals.** Més o manco venen a ser les condicions que hauran de regular les contraccions d'obres i de serveis. Ens hi oposarem després de manifestar el nostre desacord en alguns aspectes: a) pensam que l'anonimat, de les persones o empreses participants en el concurs o subhasta, s'ha de mantenir fins haver-se adjudicat l'obra o el servei a l'oferta més avantatjosa (el document aprovat inicialment no ho fa). b) en el cas de les contraccions directes demanarem, a part de deixar clar que s'haurien de limitar el màxim possible, que sempre i en cada cas es demanin els tres pressuposts que marca la llei. En el text aprovat es feia referència a que els tres pressuposts es demanarien «sempre que sigui possible», òbviament pensam que sempre ho ha de ser possible.

Ja per acabar, i deixant alguns punts, i un bon grapat de preguntes i algun prec, sense esmentar, no podem deixar de fer una referència al **pacte regulador de les condicions de treball del personal al servei de l'Ajuntament.** D'entrada demanarem que el tema quedàs sobre la taula, pendent per a un proper Ple. Alguns aspectes s'havien de clarificar, altres eren millorables, encara que ja n'hi havia prou amb la manca de qualsevol informe de secretaria o dels serveis assessors jurídics. La nostra proposta va ser acceptada i rubricada, llavors pel Batle «secretari» que consti que la proposta de retirar el document és del PSM, si el personal no té conveni ja sap a qui ho ha d'agrair» -més o manco. A l'Acta hi constarà o no però el que manifestarem és la sospita que el Pacte Regulador es va presentar amb la finalitat que ens hi oposàssim i així tenir una excusa per no dur-le endavant. La nostra proposta va ser aprovada amb els vots a favor de la majoria, és a dir, amb els vots a favor del PP-UC. D'això se'n sol dir «**tirar la pedra i amagar la mà**».

Estació de Servei Campos, C.B.

**Obert 24 h. Autoservei
Benzina sense plom**

Carrer Sant Blai, 19 - Tel. 65.01.53 - Campos

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos

Motoserres i Motocultors

Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65.00.60 - Campos

Pel seu noms els coneixereu

Foto: Foto Vidal

25

1.— Germà Aguiló Larriba	49.— Miquela Vila Barceló
2.— Catalina Covas Adrover	50.— Francisca Mulet Enseñat
3.— Aina M ^a Roig López	51.— Maria Mulet Enseñat
4.— M ^a Magdalena Mayans Moll	52.— Antonia Barceló Taberner
5.— Mari Cirer Vidal	54.— Miquel Pomar
6.— M ^a Magdalena Seguí Crespí	55.— Miquel Àngel Arcas Pons
7.— Joan Miquel Barceló Escandell †	56.— Rafel Chaparro Escandell
8.— Toni Barceló Escandell	57.— Maria Fernández Pons
9.— Joan Campos Ferragut	58.— Cati Vadell
10.— Apol·lònia Riera Rigo	59.— Isabel Rigo Zuzama
11.— Tomeu Adrover Barceló	60.— M ^a Carme Sánchez Bauzá
12.— Margalida Riera Rigo	61.— Àngela Domenge Cladera
13.— Apol·lònia Francisca M ^a Bonet Nicolau	62.— Sebastiana Gomila Amengual
14.— Toni Bonet Nicolau	63.— Sebastiana Puigserver Gomila
15.— Margalida Ginard Burguera	64.— Paula Barceló
16.— Joan coll Sastre	65.— Catalina Colom Maimó
17.— Jaume Vidal Ballester	66.— Sebastiana Oliver Riera
18.— Colau Lladonet Valls	67.— Cati Barceló Vidal
19.— Bernadí Barceló	68.— Encarnació Molina Huguet
20.— Joan Rosselló Barceló	69.— Francisca Garí Burguera
21.— Magdalena Covas Suñer	70.— Maria Ballester Cardell
22.— Jaume Covas Suñer	71.— Francisca Ballester Cardell
23.— Cati Vadell Vidal	72.— M ^a Carme Adrover Barceló
24.— Mateu Mas Lladó	73.— Miquela Mas Clar
25.— Joan Garí Burguera †	74.— Antònia Roig
26.— Miquel Ginard Garcias	75.— Maria Barón Mas
27.— Cecilio Leal Mesquida	76.— Margalida Lladonet Julià
28.— Sebastiana Rigo	77.— Antonia Hisado Bonet
29.— Antonia Mas Huguet	78.— Marina Gil Garcias
30.— Toni Mas Huguet	79.— Joana M ^a Mas Coll
31.— Miquel Fernandez Pons	80.— ?
32.— Miquel Estelrich	81.— Apol·lònia Garcias Olivares
33.— Gori Mas Clar	82.— Catalina Campos
34.— Sebastiana Calafat Moll	83.— M ^a Monserrat Barceló Roig
35.— Manolo Diza Murillo	84.— Javier Pérez Jaume
36.— Fina Hisado Bonet	85.— Sebastià Hisado Bonet
37.— Magdalena Ballester Mulet	86.— Toni Bujosa Oliver
38.— Apol·lònia Mas Ferrer	87.— Andreu López Sánchez
39.— M ^a Carmen Arcos Salas	88.— Joan Ruzafa Martínez
40.— Apol·lònia Molina Huguet	89.— Joan Durán Gómez
41.— Margalida Sagreras Picón	90.— Francesc Duran Gómez
42.— Toni López Jaume	91.— Joan Josep Durán Seco
43.— Antònia López Jaume	92.— Mari Loli Duran Seco
44.— Mari Díaz Murillo	93.— Colau Huguet Vázquez
45.— Sebastiana M ^a Estelrich Sánchez	94.— Tomeu Obrador Bordoy
46.— Antònia Garcias	95.— Toni Font Mas
47.— Aina M ^a Estelrich Sánchez	96.— Toni Adrover Ballester
48.— Bàrbara Martorell Barceló	

La Setmana Santa és temps de «cuculles» i de processons... Però, què hi ha davall tot això?, És només folklore?, És possible viure-la sense tenir en compte el que passa en el nostre món?... Reflexionar sobre la «Setmana Santa» no pot no tenir en compte aquesta doble perspectiva: L'actual ambient social, al qual tothom ha convingut a anomenar «crisi» (política, ètica, econòmica, humana); i la creu, la força de la qual és capaç de posar «en crisi» a la mateixa crisi i inclús donar una resposta al sofriment del home...

La Creu: un no al sofriment

En un món on les xifres d'atur i d'indigència van creixent; on l'experiència de la malaltia es palesa en totes les famílies; on els més febles són els més enfonats (quart món, tercer món, els «poca-cosa», el qui no tenen poder o doblers del primer món...) surt la pregunta, forta i de dins el cor, Com pot Déu permetre això? És que Déu s'ha oblidat de nosaltres?...

Seria hipòcrita que jo les contestés perquè jo no tenc resposta. El que sí diria és que aquestes preguntes s'han de contestar des de Jesús.

Em permet posar dos flashos de la vida de Jesús:

* Al hort de les oliveres: «començ a sentir horror i angonya» (Mc. 14,33). El que fa por a Jesús, el que li fa sentir horror i angonya és que, essent ell el Fill que estima el Pare com ningú, sia abandonat pel seu Pare...

* Al calvari: «Déu meu, Déu meu, ¿Per què m'has abandonat?» (Mc. 15,34). Per terrible que resulti Jesús pronuncia el mateix crit que poden pronunciar tants i tants d'homes atormentats, perquè exposa la seva situació real.

Amb aquests dos flashos veim que en el centre de la fe cristiana trobam la passió-ressurrecció. I en el centre de la passió-ressurrecció trobam

l'experiència de l'abandó de Déu. Per això, aquest Crist perseguit, solitari, torturat, el que sofreix el silenci de Déu, és el nostre Germà, l'amic al qual tot se li pot confiar, perquè coneix el que és sofrir i sentir-se abandonat.

No tan sols això, sinó què, perquè nosaltres professam a Jesús com a Fill de Déu, podem dir que Déu mateix sofreix en Crist. I no tan sols sofreix en Crist, sinó que sofreix avui per qualsevol injustícia que es faci als homes, perquè nosaltres, com Jesús, també som Fills de Déu.

¿Què significa que Crist-Déu sofreix pels qui sofreixen?

L'experiència que tots tenim és que el qui sofreix creu que ha estat abandonat per Déu... Però si clama a Déu en el seu dolor, pot descobrir que amb això ajunta la seva veu al crit de Jesús en la seva mort. I descobreix a un Déu sofrent que l'entén.

És llavors que un se n'adona compta que Déu ja no és aquella cosa freda i llunyana que només jutja i envia càstigs... Sinó que descobreix que Déu està devora i que l'ajuda a cridar... És aquell que està amb nosaltres i en nosaltres, quan nosaltres ja no sabem què dir ni què fer...

Qui creu en un Déu sofrent (i no en un Déu fred), reconeix els seus

sofriments en Déu, i a Déu en els seus sofriments... No sabem per què Déu permet el dolor. I si ho sabéssim, tanmateix no ens ajudaria per viure... Però si descobrim on està Déu i el sentim present en el nostre sofriment, haurem descobert la font d'on neix la vida...

Si descobrim d'on ve la vida haurem experimentat, en la nostra carn, el misteri de Pasqua: haurem con-mort i con-ressuscitat amb Jesús.

Bartomeu Estelrich i Barceló

Foto: Mas Fotos

Cristalleria CAMPOS C.B.

Jaume Vadell Adrover

Joan Oliver Bordoy

Carrer Llibertat, 27 • Tel. 65.04.20 • 07630 CAMPOS

DE L'AUTOODI A LA LLEIALTAT LINGÜÍSTICA (III)

La història d'un Pere qualsevol

Joan Lladonet

Com que la intencionalitat d'aquesta sèrie d'articles és la d'intentar retratar una mica una generació que ara pot tenir entre 40 i 60 anys, hem d'aclarir que també s'hi troben incloses les dones. En Pere també podria ser na Pereta. Per tant, el sexe no té massa importància en el nostre cas, ja que el que importa són les situacions viscudes i el pensament que es va adquirint a través dels aprenentatges de l'experiència.

En Pere pot haver estudiat fins als 10 anys, fins als 12, fins als 14, pot tenir el Batxillerat Elemental i/o superior, pot haver iniciat o fet una carrera si voleu, però en Pere nostre ha assimilat la línia de pensament de la majoria. És una persona que no destaca ni intenta destacar i en aquest moment li ha correspost trobar-se fent el servei per la seva pàtria.

En Pere se'n recorda que a un edifici devora l'escola pública on s'ha fet durant molts anys l'entrega del blat a l'Estat (avui també escola pública), hi ha una inscripció en lletres molt grosses que diu: «TODO POR LA PATRIA». En Pere ha tengut temps de pensar en el seu significat i sap que allò significa defensar Espanya dels seus enemics, fins a vessar la darrera gota de la seva sang, o sigui, fins a morir. En Pere no pensa si això podria passar o no, però en el seu subconscient s'hi instal·la el convenciment que deu

ser normal l'acte de morir per la pàtria.

En Pere fa el servei com qui ha d'anar al dentista quan té mal de queixal, amb temor però sense piular, no se li ocorre per un moment oposar-se a fer-lo, ja que sempre ha sentit contar vertaderes peripècies als seus familiars majors, que moltes vegades diuen: «Allà et faran un homo». En aquell temps ningú mai no ha sentit parlar d'objecció de consciència i molt manco d'insubmissió, per tant en Pere s'emociona el dia que jura la bandera, i a més pensa que aquell dia ha realitzat una passa important dins la seva vida.

En Pere sempre va amb un grup de soldats del seu poble, tanmateix va fent noves amistats, també es fa amb un grup de soldats peninsulars. Un dia va haver de demanar a un veterà que significava «polacos», perquè havia sentit una conversa entre els seus companys peninsulars que deien: «Estos polacos siempre parece que hablan con la boca llena». Ara ja ho sap qui són els «polacos» i en Mendoza també i en lloc d'indignar-se es fa el propòsit de ser cada dia menys «polaco», això significa, cada dia parlar més bé el castellà. Ja comença a notar que la llengua que parla amb els seus amics i amb la seva família té moltes tares, és de segona, de tercera divisió, o de regional. A vegades li peguen rampallades d'enveja d'aquells soldats o oficials que parlen tan bé en castellà. Quan s'ha de presentar davant un capità o un comandant ja sap que ha d'assajar una bona estona abans la fórmula corresponent.

El dia que el cor li va donar un gir ben gros va ésser aquell en què havia tingut una discussió amb un soldat castellanoparlant i uns quants els havien enrevoltat, i quan va voler explicar en mallorquí a un amic seu campaner el que li havia passat, va atronar el més agosarat dels peninsulars: «Habla en cristiano, jodido mallorquín!». Aquest trauma mai no l'oblidarà, però perseverarà en parlar més encara en castellà, no es rebel·larà, tot el contrari, quan parli amb la seva al·lotja d'aquestes qüestions, pensarà que no vol que els

seus fills els passi una cosa així i no se li ocorrerà més solució que pensar que els hauria de parlar en castellà.

En Pere trobarà tants problemes per parlar en mallorquí en el quarter, que fins i tot quan ho farà amb els seus amics, es pensarà que ho fa d'una manera clandestina.

A poc a poc, sense adonar-se i d'una manera inconscient, en Pere començarà a fer brotar dins el seu subconscient un autoodi incipient que el temps podrà esborrar o augmentar amb les mateixes conseqüències que té l'autoodi per una persona que té una tara física o psicològica notable i un dia li fan veure que no és com els altres. L'autoodi que té un negre quan se n'adona dels desavantatges que té respecte dels blancs i voldria tornar-hi i per això es posarà tota classe de pólvores i pomades.

En Pere quan acaba el servei ja ha après moltes coses: que hi ha negres i blancs, indis i americans, amos i esclaus, persones que comanden i d'altres que els toca obeir, persones riques i persones pobres, mallorquinoparlants i castellanoparlants, i malauradament ha interioritzat que uns són inferiors als altres.

RESTAURANT CAZADORES

DIRECCIÓ FAMILIAR

CUINA
MALLORQUINA

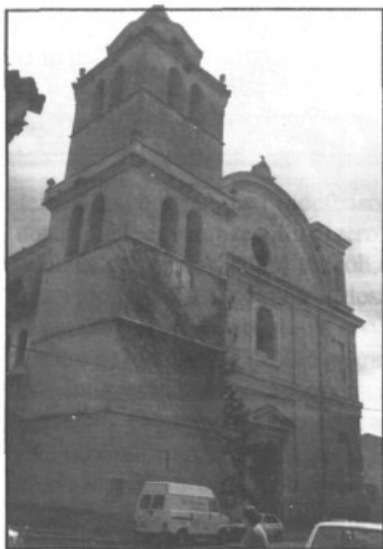

MENJAR PER ENDUR-SE'N

Ctra. Campos a La Ràpita, Km. 6,5
Tel. 64.03.70 • CAMPOS (Mallorca)

Concert dels Nins Cantors de Sant Francesc

Estibada l'Església Parroquial de ciutadans dissabte 12 de març després de missa es va donar un interessant Concert d'aquest cor juvenil i infantil dels franciscans de tanta anomenada a Mallorca. Dirigia n'Antoni Riera, a l'Orgue, Arnau Reynés i és Professora de Cant, Na Francesca Alomar. Del programa (música religiosa i popular) val la pena destacar per la seva bellesa *S'Estrella de s'aua*. Del cant acompanyat amb orgue hem de remarcar la Cantata interpretada de Bach (una part). Organitzà l'Ajuntament de Campos en col.laboració amb la Parròquia.

— L'Església Parroquial serveix de teatre per als grans concerts i actes culturals

Subvencions del Ministeri de Cultura

Darrerament el Ministeri de Cultura ha tret diverses línies subvencionadores de projectes i programes relacionats amb el llibre, la lectura, la creació literària, les traduccions i programes culturals. També per a llibreries per a facilitar accés a les dades informàtiques bibliogràfiques. Els interessats poden consultar amb l'Administració Perifèrica (Cultura), la Delegació del Govern o directament al Ministeri. Vegeu el Butlletí Oficial de dia 3 de març.

Normativa d'interès de la Universitat

La Universitat de les Illes Balears va acordar -el seu Consell Social- la

normativa relativa a la permanència dels estudiants, així com el nombre de convocatòries que tendran a partir dels nous programes o Plans d'Estudis (que passen a ser de 4 convocatòries).

Aquesta normativa no afecta pràcticament als actuals estudiants que estudiïn amb Pla antic (mantenen de 6 a 8 convocatòries).

Amb aquestes regles també es permetrà a tot alumne reiniciar els seus estudis i repetir. La dispensa de convocatòria serà automàtica en no presentar-se. Es prohibeix expressament «guardar nota» d'un examen per un altre.

Proves de Formació Professional Primer Grau

El Ministeri d'Educació convocarà durant aquest any escolar Proves per alumnes lliures per a obtenir el Títol de Formació Professional de Primer Grau, Auxiliar Tècnic, que permeten accedir a algunes ocupacions, a oposicions, etc. Pot interessar a joves i adults, sempre majors de 18 anys que no hagin assistit a ensenyament regular, i poden informar-se a la Direcció Provincial d'Educació, Edifici Sena del Centre «Los Geráneos» de Palma demanant per la Unitat de Programes Educatius.

Baixes dels treballadors autònoms o per compte propi

Quan aquests treballadors (autònoms o per compte propi) que a Campos són molts -pagesos, menestrals, etc- amb dret a percepció de baixa o incapacitat laboral transitòria (ILT) estiguin de baixa, per cobrar hauran de presentar una declaració indicant la persona que du el seu negoci o establiment durant el temps de baixa o presentar un cessament de l'activitat temporal o definitiu.

Aquest requisit, suposam, vol eliminar frau possible en aquesta percepció però en el cas dels pagesos o dels menestrals campaners pot suposar un problema afegit. Sempre es pot suprimir aquest dret de baixa suprimint també una part de cotització. Vos informaran detingudament a les assessories laborals, els Advocats i altres professionals dedicats a la qüestió a més del Institut de la Seguretat Social.

Ajudes pels emigrants espanyols
Es preveuen diversos tipus

d'ajudes per als treballadors que hagin emigrat a l'estranger i que sien allà o bé que hagin retornat: ajudes assistencials per emigrants incapacitats a Iberoamèrica o Marroc; ajudes extraordinàries; ajudes d'assistència sanitària a l'exterior; subvencions per projectes d'integració laboral dels retornats; c' estudis i beques per a fills d'emigrants, i fins a 20 programes de subvenció. Duen aquestes subvencions el Ministeri d'Assumptes Socials (té una Oficina a Palma, a l'Administració Perifèrica, al Polígon de Llevant).

Convocades ajudes per cursos d'estiu a fora

Per als alumnes d'ensenyament mitjà, BUP, Reforma Experimental, Formació Professional de 2on grau i Batxillerat s'han convocat ajudes per cursos d'estiu per estudiar anglès i francès durant l'estiu. Tenen preferència per renovació els qui ja en varen cursar l'any passat. S'han de tramitar mitjançant els Centres d'Ensenyament corresponents. Es dona preferència segons l'aprofitament acadèmic en les matèries de la llengua estrangera (exigeixen nota final de notable).

Concurs de Dibuix sobre la Família

Amb motiu de l'Any Internacional de la Família la Conselleria de Governació ha convocat un Concurs de dibuix per a joves i nins i nines de 6 a 14 anys amb el tema «La família, ara i sempre». S'han de remetre abans del 15 de maig a la Conselleria.

Jornada de Diversió sense Drogues

S'ha convocat el tradicional concurs de cartells per als Centres escolars dins el Pla Autonòmic de Drogues. Per a l'exposició d'obres i lliurar els premis es compta enguany amb la cooperació de MURO. Dia 29 de Maig d'enguany tindrà lloc aquesta gran JORNADA de diversió sense drogues a la qual estarà obert tothom i especialment nins i nines i joves.

Matrícula i inscripcions a Centres Escolars

Cada any per Abril s'obren els plaços de matrícula o preinscripció per als Centres Escolars oficials o concertats per a diversos tipus d'ensenyament per tal de programar el curs vinent.

Ara realment és l'hora de preocupar-se del proper curs dels fills i no devers el Juny quan tot ja està fet o realment hi ha poc per fer.

Informau-vos als Centres, amb els tutors i professors.

Activitats de les Delegacions de l'OCB

Marratxí viatja a l'Alguer

Els companys de la Delegació de Marratxí de l'Obra Cultural Balear amb els d'Inca han organitzat aquest viatge, per Setmana Santa. Mirarem com els ha anat i vos ho contarem. En parteixen més de 60. Una altra vegada intentarem que els socis de Campos ho poguem saber personalment i amb antelació.

Fira des Jai a Búger

El 24 d'abril els amics de Búger organitzen aquesta Festa tan arrelada i popular. Esperem que mantengui la volada com cada any aquesta Festa.

Tertúlies a Inca

Segueixen les Tertúlies de Can Xesquet a Inca, dissabte 26 a les 17 h. parlarà n'Antoni Mir sobre «Llengua, país i mitjans de comunicació: present i futur». Aquest tema promet gent i interès. Fer una volta devers Inca en dissabte pot ésser un bon motiu.

Andreu Lladó aconsegueix el títol d'entrenador nacional de tennis

El campaner Andreu Lladó, prou conegut als ambients tennístics del poble, ha obtingut el títol d'Entrenador Nacional. Volem, des d'aquí, felicitar n'Andreu Lladó, monitor de tennis del C. Tennis Campos, i encoratjar-lo perquè segueixi en aquesta bona línia. Probablement el tennis campaner se'n beneficiarà.

Joves Campaners grans rapsodes

Dia 3 de març tingué lloc a l'escola de Magisteri de Ciutat un homenatge al Poeta mallorquí Jaume Vidal

Alcover. El matí alumnes de l'escola de pràctiques i estudiants de Magisteri recitaren i cantaren poemes de l'obra extensa i diverses de Jaume Vidal. L'horabaixa Ovidi Motllor i Toti Soler feren un altre recital. S'ha d'assenyalar que a la lectura del matí hi col·laboren joves campaners.

Padró municipal d'habitants

El nombre de residents empadronats a Campos ha augmentat respecte a l'any passat. El 1993 hi havia 6.666 persones (3.345 homes i 3.321 dones). Enguany la població ha arribat a la quantitat de 6.738 inscrits, dels quals 3.371 són homes i 3.367 són dones.

Escars

El plenari del passat 4 de març va aprovar, per unanimitat, una proposta de batlia referent a remetre un escrit a Demarcació de Costes sol·licitant que es preservin els escars (o casetes de pescadors) de Campos, que tenen un interès històric, paisatgístic, toponímic, etc. i que a partir del 2018 es podria suspendre la seva concessió.

El grup Nacionalista-PSM hi va votar a favor, però va afegir que una solució més pràctica seria que els particulars, amb el suport i l'assessorament de l'Ajuntament, tramitassin la Declaració de Bé d'Interès Cultural dels seus respectius escars i així ja quedarien protegits.

5B

El passat 11 de febrer, l'Agrupació Nacionalista del PSM de Campos va organitzar una sessió informativa sobre el Pla Europeu 5B, ja que el terme municipal de Campos ha estat inclòs, per la Unió Europea, dins aquesta classificació, cosa que podria suposar avantatges importants per a l'economia campanera.

El públic assistent va omplir la Sala de Cultura de «Sa Nostra» i les explicacions anaren a càrrec de Francesc Blasco, conegut i col·laborador nostre, gerent del programa Leader, i Mateu Morro, batle de Santa Maria on ja tenen una experiència en aquest tema.

Pla de millorament de façanes

L'any 1993 l'Ajuntament de Campos va dedicar una partida de 6 milions de pessetes i la subvenció

corresponent del Pla de Millorament de Façanes del CIM a restaurar la façana de Can Pere Ignasi. Els particulars que ho havien sol·licitat varen veure denegada la seva petició.

Per enguany hi ha una partida de set milions i mig per a aquest fi, dels quals està previst dedicar-ne sis a la façana de Can Pere Ignasi del carrer de N'Amer i la resta, un milió i mig, a particulars.

Constituïda la nova agrupació d'UM a Campos

En presència del secretari general del partit D. Antoni Pascual, el passat 22 de febrer es va formalitzar l'agrupació local d'UM a Campos.

Entre les persones que acudiren a aquest acte foren nomenats els següents càrrecs:

President: D. Joan Alou Mir

Secretari: D. Miquel Llinàs Valls

Vocals: D. Antoni Galmés Taberner, D. Miquel Lerna Medina, D. Guillem Mas Obrador, D. Miquel Pomar Mas i D. Antoni Roig Bonet.

Taula rodona sobre economia

L'O.C.B. de Campos ha organitzar per dia 8 d'abril a les 9'30 del vespre una taula rodona sobre economia al local cultural Sa Nostra. Hi intervendran: Ferran Gomila, advocat laboralista; Pere Albertí, economista; Jesús Guillen, empresari; Francesc Blasco, gerent del programa Leader i entès en agricultura; i com a moderador Pere Ollers.

Una campanera,

1er. Premi Trofeu Princesa Sofia

La pintora campanera, Miquela Vidal, ha aconseguit el 1er. Premi Trofeu Princesa Sofia de Pintura a l'escola de Pintura Torrents Lladí de Palma, dotat amb 600.000 Ptes. amb el quadre titulat "Mira la mar amb temps".

Sota el Sol i la Lluna

Després d'un llarg temps en el que «Sota el sol i la lluna» brillàs per la seva absència, torn a compartir les meves curolles amb vosaltres. Així com abans aquest espai tenia més bé una tendència a parlar sobre temes més relacionats amb la simbologia i la meua manera d'entendre certs fenòmens, que encara que semblin estranys, quan ens hi acostam un poc i els observam d'aprop es pot veure que la seva naturalesa no escapa a les lleis immutables i universals.

Amb la mateixa òptica, d'ara endavant tractaré una temàtica que sense deixar de tenir relació amb el mentalisme i la simbologia, serà una ampliació de l'horitzó d'aquests temes, però enganxaré un tema molt més ample com és la salut i la naturalesa.

Després d'aquest preàmbul voldria fer una anàlisi d'aquesta paraula tan de moda ara com és la paraula «Natural». La trobam en tota la publicitat que fa referència a totes i cada una de les àrees i teràpies que diuen no emprar artificialismes per tractar les cada vegades més nombroses malalties que afecten els homes. Concretament els civilitzats. En tot això trobam tractaments per aprimar-se, per l'esquena, per l'artrosi, els fics, etc... Es veu que ven molt bé l'eslogan del que és natural, i jo deman fins a quin punt es pot parlar de natural quan cada vegada més ens estam desnaturalitzant, no serà que estam col·lectivitzant aquell dit castellà que diu «diguem de què presumeixes i et diré de què careixes»? I n'hi ha un altre que diu «La necessitat crea la funció». Vull dir amb això que no és estrany que cada vegada més estiguin de moda les teràpies «naturals» ja que quan ens hem adonat hem creat una civilització que està a una distància infranquejable del que és el seu habitat natural, no em referesc amb això al primitivisme, a tornar a viure

com el nostres avantpassats de fa més de deu mil anys, sinó que ha fet més via la nostra modernització que la nostra funcionalitat biològica, com nutrició, moviment, visió, audició, etc. Qualsevol oftalmòleg sap que un dels més grossos enemics dels ulls és mirar de prop un temps perllongat, igual que la falta de moviment més concretament exercicis motors com córrer, caminar, botar, etc, que són uns complements necessaris perquè els òrgans interns funcionin òptimament. Però es clar que el que s'ha de trobar és un lloc intermig que sense deixar tot el que la civilització ens ofereix anem desenvolupant la nostra vertadera naturalesa, i això només seconsegueix sabent com som i obrant en conseqüència.

M'agradaria que aquest espai fos un punt de trobada entre tu i jo a on puguis suggerir-me el tema que t'agradaria que tractàs en propers números de RESSÒ. Per això podeu telefonar al 65.21.49 tots els dies, menys el dimecres, a partir de les 20 hores o comunicar-ho als coordinadors de RESSÒ. Aquest article el deixaré aquí a manera d'introducció del que m'agradaria anomenar espai de consciència i salut, ja que com va dir en Lao-zu «No hi ha més malaltia que la ignorància».

El proper número tractaré el tema del «Restrenyiment com a causa de nombroses malalties cròniques i degeneratives».

*«Només existeix un llibre sagrat i és la natura, i el que sàpiga llegir-ho té obertes totes les portes del paradís»
Erichsen*

Miquel Monserrat Vidal

SANELEC INSER C.B.

Arnau Nigorra i Joan Pomar

**SANEJAMENT • ELECTRICITAT
CLIMATITZACIÓ**

**REPARACIÓ I MANTENIMENT
DE CÀMERES FRIGORÍFIQUES
MAQUINÀRIA D'HOSTELERIA**

Tels. 65.07.69 • 908.63.16.73
Carrer Major, 34 • CAMPOS

**CELLER
Ca'n TONI**

Carrer Oeste, 8 • Tel. 65.27.54 • CAMPOS

El primer establiment de Mallorca
amb un sistema revolucionari de
preparar la carn al "grill".

La carn no perd les seves
propietats vitamíniques
perquè aquest sistema no deixa
desprendre líquids.

Consisteix a fer la carn
amb la pressió del vapor de
llenya cremada.

Sense flamarades ni fums.

ÚNIC A MALLORCA

Pep Toni Sala i Toral.

Com haureu pogut veure ràpidament els qui seguiu habitualment aquestes pàgines esportives, hem canviat el nom de les seccions. La que abans era Temps de Joc (article d'opinió) passa a dir-se Fora de Banda i el Fora de Banda (Informació futbolística) passa a dir-se Temps de Joc. El motiu no és altre que el d'adequar el nom de les seccions amb els continguts.

FUTBOL-7

Campos - 7 - Playas Calvià - 2
Espanya - 0 - Campos - 4
Campos - 1 - Rto. Calvià - 2
Salines - 0 - Campos - 6
Campos - 9 - Rto. Playas Calvià - 0

L'equip de futbol-7 continua en una línia ascendent de joc i resultats. Com es veu en els resultats que vos oferim en cinc partits només n'han perdut un (davant el líder) i per la mínima, han aconseguit marcar 27 gols i n'han encaixat només 4. Aquests bons resultats han fet que tinguin assegurada la segona posició a la lliga regular; aquesta segona posició, a més a més, els permetrà disputar el play-off pel títol de lliga. ENHORABONA.

BENJAMINS

Campos - 2 - Espanya - 1
Campos - 3 - Felanitx - 1
PLAY - OFF TÍTOL
Campos - 3 - Espanya - 8
Playas Calvià - 3 - Campos - 0

Aquest equip fa unes setmanes havia dit adéu, pràcticament, a la seva classificació pels play-offs pel títol. Però, en un final de lliga realment espectacular (guanyant al líder, al segon i al quart classificats) varen aconseguir, finalment, classificar-se. En el play-off han quedat enquadrats en un dels grups més forts, sinó el que més, i les coses no marxen tan bé com seria de desitjar, ja que han perdut els dos primers partits. Però, de tota manera, confiam en què els resultats, poc a poc, aniran millorant.

INFANTILS

Campos - 4 - Murense - 2
Llosetense - 1 - Campos - 8
Campos - 4 - Petra - 0
Sallista - 2 - Campos - 0
Campos - 11 - Pt. Pollença - 0

Els infantils segueixen sumant punts i jugant bastant bé i, prova d'això, n'és

Temps de joc

el fet de la seva tercera posició a la classificació. En aquest mes passat només varen perdre un partit i va ser en el camp del Sallista, un camp sempre difícil i, a més, segon classificat, com a nota negativa hem de destacar la greu lesió que va patir Patxi Blasco, va sofrir una romputa dels lligaments del turmell, que ha dit adéu al que resta de competició. Volem aprofitar des d'aquí per desitjar-li que es recuperi ben aviat.

CADETS

Campos - 0 - Sallista - 3
At. Rafal - 1 - Campos - 2
Campos - 2 - Murense - 1
Porreres - 1 - Campos - 6
Campos - 6 - Alcúdia - 0

Els cadets han donat un canvi espectacular, tan espectacular que, finalment, és molt probable que aconseguixin la permanència. Darrerament han aconseguit resultats molt bons i és que, jugant amb les ganes que ho fan ara, la seva posició a la classificació seria una altra ben diferent.

JUVENILS

Campos - 3 - Sallista - 6
CIDE - 1 - Campos - 1
Campos - 3 - Independiente - 4
Montuiri - 4 - Campos - 2
Campos - 0 - Collerense - 0

Dels juvenils es pot dir el contrari que dels cadets. Quan pareixia que tenien la permanència assegurada els mals resultats han fet que ja no estiguin tan segura. Ara, més que d'ells mateixos, depenen dels equips de Divisió d'Honor. El Sant Francesc, pràcticament, ha davallat a Lliga Nacional i això farà que, en lloc de dos, siguin tres els equips de Nacional que perdin la categoria. Si el CIDE també baixava de divisió d'Honor,

cosa que encara no està gens clara, el Campos, que està en la quarta posició, per baix, de la classificació, també perdria la categoria. Així les coses, l'equip campaner depèn del CIDE per decidir el seu futur a la Lliga Nacional Juvenil. Esperem que, per una vegada la sort ens acompanyi.

PREFERENT

Son roca - 1 - Campos - 2
Campos - 1 - Binissalem - 0
At. Rafal - 1 - Campos - 0
Campos - 5 - Alaró - 0
Margaritense - 0 - Campos - 4

De l'equip de Preferent no es poden dir massa coses perquè la classificació ho diu tot. Només destacar, negativament, el partit perdut contra l'At. Rafal que acabava amb 20 partits d'imbatibilitat. De tota manera, queden per disputar-se 16 punts, l'equip campaner està distanciat en 10 punts del 2on. i 3er. classificat; només queda per saber quantes jornades per acabar la lliga mancaran quant el C. E. Campos es proclamaria campió de lliga i nou integrant de la 3a. Divisió Balear. Molt probablement, quan aquestes pàgines vegin la llum pública, el Campos ja sigui campió de lliga, per tot això, ENHORABONA CAMPIONS.

FUTBOL SALA

L'equip de Futbol Sala Formatges Piris-Sa Canova es va classificar, amb molts de problemes, pel play-off pel títol. En aquest play-off varen començar molt forts, arribant a ocupar la primera posició, però poc a poc pareix que han començat a perdre gas. Quant ja es pensava que es lluitaria pel títol ara ja perilla el seu ascens a categoria Nacional. Confiam en que els resultats millorin i l'ascens no sigui una utopia sinó un fet.

Bàsquet

Miquel Oliver i Bauçà.

Poca cosa a dir d'aquest passat mes; un mes que ha destacat perquè els diferents equips han acabat les lligues regulars a les que participaven sense gaire èxit.

L'equip INFANTIL FEMENÍ, a principis de mes, estava lluitant per la segona posició, emperò una sèrie de partits dolents, que varen coincidir amb la retirada de la llicència federativa a 4 jugadores, féu que quedassin en 6ena. posició amb els mateixos punts que el 4rt. classificat.

Les jugadores del CADET FEMENÍ són les úniques que, a l'hora d'escriure aquest article, encara no han acabat la lliga regular. Pel que fa referència al joc desenvolupat, al llarg d'aquest mes, s'ha de dir que no ha estat gaire bo i ha estat marcat per una manca de lluita que fa que, de vegades, es perdin partits que es podien haver guanyat.

L'equip JUVENIL MASCULÍ ha acabat en el darrer lloc de la taula classificatòria, emperò no es pot dir que la lliga hagi estat dolenta. Aquest equip va començar amb moltes mancances a la part tècnica que s'han agreujades

per les moltes lesions que han patit els jugadors importants de l'equip. Malgrat tot i això els jugadors han posat molt de coratge i ganes i perden partits de 20 punts de diferència han lluitat fins al darrer minut, davant uns rivals tècnicament superiors que formaven un grup molt fort i difícil.

Després de molts d'anys sense equip SENIOR FEMENÍ enguany s'ha assolit la novena posició en una temporada que ha servit perquè les jugadores s'acimatassin a la competició oficial. Han patit els nervis propis de qui torna a la competició i moltes lesions que els han impedit millorar una bona temporada dins la sempre forta categoria Senior Femení.

El darrer lloc que ha ocupat el SENIOR MASCULÍ diu molt poc en favor seu. Aquest equip, que incia la temporada amb la retirada de cinc dels seus jugadors, s'ha vist obligat a aclimatar una sèrie de jugadors joves, alguns d'ells només jugaren una part de la competició perquè es varen retirar, i jugadors que feia un parell d'anys que no jugaven. Això, acompanyat per les nombroses absències per motius laborals, de lesions i les personals pitades en alguns partits, els ha impedit aconseguir que el nivell de joc que han mostrat en algun partit es desenvolupàs al llarg de la segona volta. Ara disposa d'un play-off per evitar el descens i salvar una categoria que si ells volen, i no hi ha problemes de lesions, no es perdrà.

Per acabar només desitjar molta de sort als nostres equips en el que queda de temporada.

Fora de banda - La mort d'un ciclista

La mort del ciclista Antonio Martín Velasco -ferma promesa i, segons molts, successor generacional de Miguel Indurain- ocorreguda en un desgraciat accident de trànsit, ha obert el debat entre els ciclistes i els conductors dels vehicles que circulen per les carreteres del nostre país. I és que tots tenim el mateix dret a circular per les carreteres, o no?

Diuen els corredors que els conductors van molt aviat i sense gaires miraments. I tenen raó. Diuen els conductors que, moltes vegades, els ciclistes ocupen tota la part dreta de la carretera impossibilitant la circulació. I tenen raó. Diuen els ciclistes que els conductors passen molt aprop d'ells, amb el conseqüent risc físic que això suposa. I tenen raó. Diuen els conductors que molts de ciclistes, professionals inclosos, no porten el casc que, encara que no sigui obligatori,

és recomenable dur. I tenen raó.

Moltes acusacions mútues i cap solució a un problema que cada dia és present a les carreteres del nostre país quan es junten milers de ciclistes i de cotxes compartint una única via per on circular. Esperem que la mort d'Antonio Martín Velasco serveixi per alguna cosa més que per engrossar una llista d'accidents mortals. Esperem que serveixi per trobar solucions a un problema que no és nou però en el que ningú havia donat excessiva importància. Només si es prenen mesures de seguretat i es pren consciència del problema per part dels dos grups implicats, només així, la mort d'Antonio Martín Velasco haurà servit per alguna cosa.

Pep Toni Sala i Toral.

32

Bicicletes • Recanvis
Accessoris • Vestuari
Reparacions

Carrer Lluna, 50
Tel. 65.29.12
07630 CAMPOS

CICLOS GORI

Gremi Boneters, s/n. - Tel. 75.01.00
POLÍGON LA VICTÒRIA
07009 PALMA DE MALLORCA

**TRANSPORTS
MESQUIDA**

RONDA CATALUNYA, 9 - Tel. 65.01.47
07630 CAMPOS

Final de la temporada d'hivern a atletisme

S'ha acabat la temporada d'hivern i, com a responsable tècnica d'atletes campaners, vull fer un comentari del més important que hem fet durant aquesta mitja temporada.

Hem participat en proves de Cross, Pista i Ruta (federat/escolar); exactament 38 competicions: 8 de cross escolar, 3 de pista escolar (24 actuacions), 13 de cross federat, 8 de pista federat (56 actuacions) i 6 en ruta.

Hem aconseguit resultats molts importants tant a nivell individual com a nivell de clubs. Una mitja temporada que puc dir de gran èxit, ja que tots hem rebaixat les nostres marques personals, a més d'aconseguir importants victòries en diferents campionats de Balears.

A nivell de club hem obtingut els següents resultats:

- * Campionat de Balears de Pista d'Hivern
- Categoria Masculina: 2on. Playa de Palma
- Categoria Femenina: 3a Playa de Palma
- * Campionat de Balears de Cross
- Categoria Senior Femení: 1a Playa de Palma
- * Campionat d'Espanya de Cross (Vitoria- Gateiz)
- Categoria Senior Femenina: 12a Playa de Palma

A nivell individual hem aconseguit 5 medalles d'or, 3 de plata i 2 de bronze.

A més de remarcar els distints campionats de Balears que he guanyat (campionat de Balears de pista: 1500m i 3000m, Campionat de Mallorca de Cross, Campionat de Balears de Cross), és de destacar la gran lluita que hi va haver entre en Miquel Mas i en Quique en el campionat de Balears de proves combinades (categoria junior) on varen quedar 1r i 2on de Balears respectivament. També he d'assenyalar que tots varen aconseguir la mínima per participar en el campionat de Balears de pista (absolut) en diferents proves.

Esper, que el que queda de temporada, sigui tan positiu com aquesta temporada d'hivern, i que tots aquests atletes donin fruit al bon treball que estan realitzant, que moltes vegades és bastant sacrificat.

TOLO OBRADOR BENASSAR

COL.LEGI: Joan Veny i Clar

CATEGORIA: Infantil

- 12 competicions: Cross (8 competicions), Pista (3 competicions- 9 actuacions: 60 m. l., 60 m. tanques, 1.000 m., 3.000 m., salt de llargada, triple salt, salt d'alçada, llançament de pes) i Ruta (1 competició).

CAMPIONATS: Campionat de Balears de proves combinades (pentatló): 5è.

Final Comarcal de Cross: 3er.

Final Insular de Mallorca de Cross: 9è.

ANTÒNIA GARCIA BARCELÓ

COL.LEGI: Fra Joan Ballester

CATEGORIA: Infantil

- 8 competicions: Cross (6 competicions), Pista (2 competicions- 5 actuacions: 60 m., salt d'alçada, salt de llargada, llançament de pes)

CAMPIONATS: Campionat de Balears de proves combinades (tetratló): 4a.

Final Comarcal de Cross: 2a.

Final Insular de Mallorca de Cross: 14ena.

JOANA Mª MOLL CANTALLOPS

Club Esportiu Playa de Palma

CATEGORIA: Cadet

- 2 competicions: Pista Federat (1 competició- 1 actuació: 3.000 m. marxa), Ruta (1 competició)

CAMPIONATS: Campionat de Balears de Pista -per Clubs-: 3a.

Campionat de Balears de Marxa en Ruta: 4a.

GABRIEL SASTRE BARBERO

Club Esportiu Playa de Palma

CATEGORIA: Infantil

- 8 competicions: Pista Escolar (4 competicions- 10 actuacions: 60 m., 60 m. tanques, salt de llargada, triple salt, salt d'alçada, llançament de pes, salt amb perxa), Pista Federat (4 competicions- 7 actuacions: 60 m., salt de llargada i triple salt).

CAMPIONATS: Campionat de Balears de proves combinades (Exatló): 4rt.

Campionat de Balears de Pista -per Clubs-: 2on.

Campionat de Balears de Pista -absolut-(60m.)

Mª ANTÒNIA RIGO BARCELÓ

Club Esportiu Playa de Palma

CATEGORIA: Junior

- 1 competició: Pista Federat (1 competició- 2 actuacions: 60 m. tanques i salt de llargada)

CAMPIONATS: Campionat de Balears de Pista -per clubs-: 3a.

MIQUEL MAS RIGO

Club Esportiu Playa de Palma

CATEGORIA: Junior

- 8 competicions: Pista (7 competicions- 20 actuacions: 60 m., 60 m. tanques, 200 m., 1.000 m., salt de llargada, salt d'alçada, llançament de pes, salt amb perxa), Cross (1 competició)

CAMPIONATS: Campionat de Balears de proves combinades (heptatló): 1

Campionat de Balears de Pista -per Clubs-: 2on.

Campionat de Balears de Pista -ABS- (60 m., 60 m. tanques): 4rt.

JAUME A. ENRIQUE PROHENS

Club Esportiu Playa de Palma

CATEGORIA: Junior

- 8 competicions: Pista (7 competicions- 18 actuacions: 60 m., 60 m. tanques, 200 m., 1.000 m., salt de llargada, salt d'alçada, llançament de pes, salt amb perxa), Cross (1 competició)

CAMPIONATS: Campionat de Balears de proves combinades (heptatló): 2

Campionat de Balears de Pista -per Clubs-: 2on.

Campionat de Balears de Pista -ABS- (100 m., salt de llargada): 5è.

CEFI GARCIA GARCIAS

Club Esportiu Playa de Palma

CATEGORIA: Promesa

- 11 competicions: Cross (8 competicions), Pista (3 competicions- 4 actuacions: 400 m., 200 m.)

CAMPIONATS: Campionat de Balears de Pista -per Clubs-: 3a.

Campionat de Balears de Pista -ABS- (400 m., 200 m.): 8a.

Campionat de Mallorca de Cross: 7ena.

Campionat de Balears de Cross -per clubs-: clas. ind.: 6ena.

FINA HISADO BONET

Club Esportiu Playa de Palma

CATEGORIA: Senior

- 21 competicions: Cross (13 competicions), Pista (3 competicions- 4 actuacions: 1.500 m., 3.000 m.), Ruta (5 competicions)

CAMPIONATS: Campionat de Balears de Pista -per Clubs-: 3a.

Campionat de Balears de Pista -ABS- (1.500 m.): 1a.

(3.000 m.): 1a.

Campionat de Mallorca de Cross: 1a.

Campionat de Balears de Cross -per clubs-: 1a.

Campionat de Balears de Cross -ind.- (Menorca): 1a.

Campionat d'Espanya de Cross -per clubs- (Vitoria.Gasteiz): 12a6

Classificació (ind): 39a.

Campionat d'Espanya de Cross -ind- (Zarautz. Guipúscoa).

Fina Hisado

Monitora Nacional d'Atletisme

Atletisme

Per complementar la informació apareguda a l'article de Fina Hisado sobre atletisme vos oferim els resultats obtinguts per altres atletes campaners a les pistes d'hivern i de cross.

5-6-febrer: Campionat Absolut de pista d'hivern celebrat al poliesportiu 'Príncipes de España».

A 400 m els atletes que hi participaren foren:

- Lluïcia de Fàtima Barceló 4a- 1'03"5 - C.A. Colonya Pollença.
- Maria Barón 5a- 1'08"0 - C.A.C. Pollença
- Margalida Cerdà 6a- 1'08"4 - C.A.C. Pollença

A 400 m: Jaume Barón Puigserver 4t- 51"5- C.A.C. Pollença

A 200 m: Maria Barón 7a- 29"0- C.A.C. Pollença

A 800 m: Joana Maria Barceló 5a- 2'39"1- C.A.C. Pollença

13-febrer: Al circuit de Shangri-la de Maó, Campionat de Balears de Cross

A la categoria Junior Femení 4a classificada Joana Maria Barceló i a Promesa Femení 3a, Fàtima Barceló, les dues del C.A.C. Pollença.

27-febrer: Al circuit de Capdepera, prova vàlida per la V Challenge del Consell Insular de Mallorca, els participants campaners foren:

Senior Femení: Joana Maria Barceló 2a classificada C.A.C. Pollença

Promesa Femení: Fàtima Barceló 2a. classificada C.A.C. Pollença

La 5ena. Challenge del Consell Insular de Mallorca fou guanyada pel Colonya Pollença en categoria femenina amb un total de 4.795 punts i amb categoria masculina, repetí el triomf, el Colonya Pollença amb un total de 6.326 punts. El Platja de Palma fou tercer amb categoria femenina amb 2.743 punts i en masculina fou cinquè amb 2.565 punts.

Dia 5 de febrer, a Son Servera, es va celebrar la Final Insular de Cross en edat escolar. Els representants campaners que hi participaren foren:

INFANTIL MASCULÍ: Tomeu Obrador (Joan Veny i Clar): 9è.

INFANTIL FEMENÍ: Antònia Garcia (Fra Joan Ballester): 5ena.

ALEVÍ FEMENÍ: Maria Mas (S'escrui): 41ena

Margalida Lladó (S'escrui): 60ena.

BENJAMÍ MASCULÍ: Xavier Rigo (S'escrui): 34è.

BENJAMÍ FEMENÍ: Laura Garcias (S'escrui): 20ena.

Joana Ma. Mas (S'escrui): 23ena.

INICIACIÓ FEMENÍ: Lourdes Garcia (S'escrui): 12ena.

Cal remarcar que la participació en aquest cross fou molt nombrosa, a cada carrera competien entre 50 i 80 atletes.

Donam l'enhorabona a tots els atletes i els volem animar i desitjar sort a les competicions de pista d'estiu que ara començaran.

Maria Barón.

Botiga

CA NA MEL

Alimentació, Merceria,
Perfumeria, Ceràmica Mallorquina

Carrer Sant Blai, 3 • Tel. 65.07.44
07630 CAMPOS

RESSO

Revista mensual

ANY 7

Març 1994 • N.º 58

Edita: Obra Cultural Balear de Campos

Informació i Correspondència:

Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS

Fax.: 971 - 65.02.02

Coordinadors:

M. Alcaraz

D. Huguet

P. Ollers

E. Tomàs

Coordinador Eports:

Miquel Oliver

Coordinadora Seccions Fixes:

Antònia Sitjar

Coordinadora Publicitat:

Maria Bauçà

COL.LABORADORS:

Miquel Adrover i Monserrat

Joan Adrover i Mascaró

Xesc Adrover

Margalida Ballester

Sebastià Covas

Joan Juan Pons

Clementina Kokkelink

Josep Lladó

Jaume Lladó

Gori Mas

Antònia Serra

Damià Andreu Verger

Núria Vives

Sebastià Moranta

Guillem Mas i Forteza

Apol·lònia Vanrell

Maria Barón

Arnau Perelló

Francesc Miró

Josep Antoni Sala

Margalida Martorell

Francesc Blasco

Pere Adrover

Francesc Mas

Guillem Mas i Ferrari

Damià Prohens

Bàrbara Monserrat

Francesca Ballester

Francesca Mas

Miquel Àngel Aguiló

Antoni Ginard

Jaume Clar

Antoni León

Miquel Roig Adrover

Jordi Caldentey

Joan Lladonet

Francisca Oliver

FOTO PORTADA: FOTO VIDAL

Subscripció: 2.500 Ptes. anuals

Preu d'aquest exemplar:

220 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

Dipòsit legal: PM.951-1988

Maquetatge i Impressió:

ADROVER - CAMPOS

Tel. 65.02.02

Club Esportiu de Pesca Campos

Són les primeres pescades d'enguany i no es poden contar com a pescadasses. La primera prova que vos contaré és el 2on. **Trofeu Pau Ballester** que, com l'any passat, s'havia de disputar a la platja d'Es Trenc en la modalitat de Surf-Casting, però el mal temps a la mar va fer que el 20 de Febrer la platja s'omplís d'alga. Per aquest motiu, tant la directiva del C. de Pesca Campos com els mateixos pescadors, varen decidir fer la prova a Cala Murada. Després de la prova En Pau Ballester, que és qui dona nom al trofeu, entregà el trofeu a Francisca Villalonga, que va ser la primera classificada femenina amb una pescada de 675 grms. El primer i segon classificats en la categoria masculina foren Rafel Cifre amb 870 grms. i Miquel Salom amb 820 grms.. El trofeu per la peça major fou per Guillem Sunyer amb un tord de 165 grms.

Una setmana després, el diumenge 27 de Febrer, començà la Regularitat de Grumeig i la veritat és que, no sé si per culpa del temps o per la lluna o per no sé què, no hi hagué massa peix. La classificació va quedar de la següent manera:

1er. Joan Oliver	2.325 grms.
(l'únic que va complir com cal)	
2on. Baltasar Font	895 grms.
3er. Llorenç Mas	500 grms.
4rt. Gori Rigo	415 grms.
(on vas amb això Gori)	
5è. Antoni Lladó	285 grms.
(i aquest si que)	

Dels altres quasi millor no parlar-ne.

I la darrera que s'ha disputada, fins aleshores, ha estat la Prova de Companyonia de dia 13 de Març. Companyonia una vegada acabada la prova, perquè durant la mateixa tots som contraris.

Hi havia dues modalitats: Grumeig i Roquer, i tres trofeus a cada una d'elles: un per pes, un per peça major i un trofeu pel que quedàs al mig de la classificació. És a dir, a la prova de Roquer, amb dotze classificats, el trofeu correspongué al sisè, i a la prova de Grumeig, amb deu classificats, el trofeu fou pel cinquè classificat. Però el millor, i el motiu de la Prova de Companyonia, va ser la torrada de després de la prova: menjar i beure a rompre enmig dels comentaris dels pescadors. I una vegada la panxa plena els trofeus i els aplaudiments foren per:

Roquer:	Grumeig:
1er. Tomeu Salas	1er. Baltasar Font
Peça Major. Toni Servera	P. Major. Llorenç Mas
6è. Rafel Cifre	5è. Jaume Barceló

Enhorabona als guanyadors i bon profit a tots els altres i que segueixin amb aquests bon esperit de companyonia, i a vosaltres fins una altra.

Jaume Clar.

«Sahel de Luot» Rècord espectacular

Aquest mes de febrer, cal destacar les curses del Criterium Banca March, que reuneix els millors cavalls de l'illa, i com més endavant veurem amb rècord inclòs. La primera reunió del mes era de deu curses de molta categoria. La primera, tercera victòria consecutiva de Tao Cabell de Manacor, seguit pel nostre representant Tete King, que venia d'aconseguir a Son Pardo bones actuacions i qualque premi. A la segona cursa corria Trampa B, que no va tenir una bona reaparició a Manacor, després de diverses desmuntades. A la vuitena cursa, participació de Volga de Tillaude, de Campos, que no va poder fer res davant la superioritat dels tres cavalls que aconseguien les tres primeres posicions: Sosalito, Phocas de Gatines i Texas du Ranch. La següent jornada era la del dia 12, on a la primera cursa tornava córrer Tina Foret BR que va demostrar que encara li falta un poc de la forma que tenia l'any passat. Un dels favorits a la quarta cursa era el cavall del nostre poble Salva d'Or que va fer una de les curses més dolentes que li recordam. A la cinquena, reaparició de Rimbo, que enguany encara no havia corregut a Manacor, però això no va ser impediment per fer una bona cursa i arribar en quarta posició. A la setena, Uba Vive arribava als darrers llocs del pilot. A la darrera cursa de la reunió era Volga de Tillaude, amb un acabament espectacular, aconseguia la segona posició darrera Utidaliu. A Son Pardo, els cavalls de Campos, Tete King, Trampa B i S'auba de Maig, aconseguiren entrar en premi a les seves respectives curses.

La reunió del dissabte dia 19 començava amb la participació de Tina Foret BR, que va millorar l'actuació del dissabte passat. A la quarta cursa, i demostrant la seva bona forma, tercera posició pel cavall campaner Pevalentin. A la setena era Soir de Noel, manat pel joquei campaner Sebastià Monserrat, el qui aconseguia la segona posició, darrera el debutant Ton Aiglon de Dey.

Darrera reunió del mes a l'hipòdrom de Manacor, amb un programa de nou curses, amb la participació a la primera de l'egua Tina Foret BR que arribava a les darreres posicions. A la tercera era Pevalentin el qui es desmuntava a la sortida i perdia totes les opcions per una bona classificació. A la quarta, i amb moltes possibilitat, corria Rimbo que tampoc va saber aprofitar la seva bona col·locació a la sortida. A la setena era Volga de Tillaude qui arribava dins el pilot a una cursa molt ràpida guanyada per Ton Aiglon de Dey. De Son Pardo cal destacar les dues terceres posicions de Tete King i de Trampa B a les seves respectives curses. I com a prova reina, el Criterium Banca March, guanyat espectacularment, de principi a fi, pel cavall dels Cabanells Sahel de Luot, amb un nou rècord de la distància de 2.600 metres de 1' 17" 5. En segona posició arribava Nitany Star i tercer Sosalito.

Antoni León.

LA MÉS EXTENSA OFERTA QUE POGUEU TROBAR EN REPORTATGES

Especialistes des de 1.919

- Voleu el millor del millor? El "Top" obtenible?
Aquí ho teniu!
- Cercau una cosa intermitja, però amb un bon resultat garantit?
Sense cap dubte, aquí el podeu trobar.
- El preu és la primera condició, però no voleu exposar-vos a un "Ja està fet" sense remei? vos oferim **26 opcions base** a partir de **43.500 Ptes.** per un reportatge de 30 fotos o **49.800** el de vídeo.
Alguna encaixarà amb el vostre pressupost.
- No teniu inconvenient en arriscar aquest record si el preu és el més baix possible?
A més del servei de revelat normal vos presentam el manual i el semi-manual amb assessorament professional, així com el de videoedició.
Traurem el màxim possible de les presses que haureu fet amb la vostra càmera.
- Passau de tot això? el que voleu és que vos ho donin tot fet, però al preu de cost d'una xapuça?
Així només pot ser això: una xapuça
No tenim aquest servei, però a altres llocs el podeu trobar.